

در مسیر رژیم

نحویت نحویت

بازگشتن

نحویت
حسن
نحویت

در مسیر ظهور

توفيق ممنوع

حسين محمودي

توقف ممنوع

نویسنده: حسن محمودی
ناشر: انتشارات کتاب جمکران
طراح جلد: علی آقا حسین پور
شماره کان: ۱۰۰۵۹

چاپ: سوم زمستان ۱۴۰۱، خانه چاپ جمکران
مدیریت بازارگانی: ۰۹۱۲۱۵۱۸۱۴۹
بازارگانی کتاب: ۰۹۱۹۷۵۵۲۰۳۰

سازمان اسناد و کتابخانه ملی: ۱۴۵۶-
عنوان و فامیل نویسنده: توقف ممنوع ابرای ظهور قدمی برداری، حسن محمودی.
نام انتشار: انتشارات کتاب جمکران، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۱۱۰ صفحه، ۱۳/۵ دسمتر، ۱۴۰۱.

هزاری: ۰۹۱۲۱۵۱۸۱۴۹-۰۹۱۹۷۵۵۲۰۳۰
وضعیت فهرست: نویسندگان
یادداشت: کتاب اسنادی، صورت زیرنویس،
موضوع: محدثین حسن (مع) امام روزگار، ۱۴۰۱. — شیوه
 موضوع: محدثین
Mahdism

مفهوم: اسطار
Mahdism— * Wa'inq
مفهوم: احظار— احادیث
Mahdism— * Wa'inq— Hadis
ردہ مددی کنگره: BP۲۲۴
ردہ مددی دیوبی: ۳۱۷/۳۶۲
شماره کتابخانه ملی: ۸۷۲۷۸۷۷۸
اطلاعات رکوردهای کتابخانه: اعیا

ketabejamkaran.ir
jamkaran.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
دفتر پژوهش و اسناد اسلامی

فهرست

غیبت خیلی طولانی شده است		۷
ناگهانی بودن ظهور		۹
زیبایی‌های ظهور		۱۳
شرایط ظهور		۱۷
۱. برنامه و طرح کامل		۱۷
۲. رهبری مقتدر		۱۸
۳. یاران جان برکف و مجریان توانمند		۱۹
۴. بالارفتن سطح رشد و فهم و آمادگی عمومی		۲۰
زمینه‌سازی با یاری امام		۲۱
اهمیت و ضرورت یاری امام در قرآن		۲۲
اهمیت و ضرورت یاری امام در روایات		۲۷
خاطره‌ای زیبا		۴۰
شروط یاری		۴۰
۱. «متا» شدن		۴۱
۲. ایمان		۴۶
راه تقویت ایمان		۴۸
۳. صداقت		۵۳
۴. شناخت امام		۵۴
۵. ورع و تقوا		۵۷
۶. دین یارشدن		۵۸
۷. عاشورایی شدن		۶۵

۸. تسليم امام بودن	۶۹
۹. انس با امام	۷۴
آثار یاری امام عصر <small>عجل الله به شفاعة</small>	۷۵
۱. نصرت خداوند	۷۵
۲. ثبات قدم	۷۶
۳. در امان ماندن از حسرت روز قیامت	۷۷
۴. رسیدن به فلاح	۸۰
۵. توجه خاص حضرت بقیة الله <small>علیها السلام</small>	۸۰
شیوه‌های یاری امام عصر <small>عجل الله به شفاعة</small>	۸۱
۱. فراهم کردن زمینه برای آشنایی دیگران با حضرت مهدی <small>عینه شفاعة</small>	۸۱
۲. ترویج نام و یاد امام	۸۷
۳. تشکیل کارگروه مهدوی	۹۰
۴. تحصیل علوم ناب برای ترویج مهدویت	۹۲
۵. صرف هزینه برای امور مهدوی	۹۵
۶. دعا و استغاثه جمعی	۹۹
۷. دعوت از دیگران	۱۰۱
۸. تجلیل از امام در جامعه	۱۰۳
۹. یاری شیعیان	۱۰۴
۱۰. تلاش برای ایجاد شبکه مهدویت در صدا و سیما	۱۰۷
۱۱. حمایت از اقتشار ضعیف	۱۰۸
۱۲. ازدواج و فرزندآوری به نیت...	۱۰۹
۱۱۱ نکته آخر	

غیبت خیلی طولانی شده است

الآن که در سال ۱۴۴۳ هستیم تقریباً ۱۱۸۳ سال از غیبت آقایی که خداوند وعده قطعی آمدنش را داده است، می‌گذرد.

این سال‌ها طولانی‌تر خواهد شد اگر من و شما همین‌طور که نشسته‌ایم، بنشینیم و فقط با زبان بگوییم «خدا کند که بیایی».

از خود سؤال کنیم: مگر ما چه نسلی هستیم، چه کردہ‌ایم و چه تاجی بر سرداریم که امام، برای ما باید؟ اگر می‌خواست بیاید، چرا برای نسل‌های قبلی نیامد؟ آیا نباید تفاوتی اساسی با نسل‌های قبلی در خود ایجاد کنیم تا او باید؟

مهدی آمدنی است، اگر ما حرکت کنیم و زمینه‌ساز آمدنش شویم؛ حرکتی جهادی با تمام قوا و فقط برای رضای خدا.

در سال ۱۳۵۷، سیدی بزرگوار قیام کرد و عطر روح افزای تشیع را در قسمتی از عالم به مشام جان‌های تشنۀ رساند، اما همین انقلاب که در مقایسه با انقلاب جهانی حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ قطره‌ای است در مقابل دریا، بدون زمینه‌سازی و حرکت‌های جهادی، به

پیروزی نرسید. مردم و بهویژه جوانان، شب و روز نداشتند. سر از پانمی شناختند، دنبال نان و نام نبودند، فقط حرکت در راستای آمدن رهبر و به سرانجام رسیدن قیام را مدنظر داشتند. چه خون‌ها که ریخته شد و چه صداها که به شکنجه بلند، اما ملت متعدد شدند و در اطاعت بی‌چون و چرا از رهبرشان ایستادگی نمودند. خداوند هم پیروزی را نصیب آن‌ها کرد.

انتظار، حرکت است و عمل، نه سکون و چشم انداختن. منتظر، مجاهد است و مجاهد از خوشی و راحتی دست کشیده، تمام عمر خویش را در جهاد به سر می‌برد؛ و چه لذتی می‌برد از این تلاش. علت تأخیر در آمدن حضرت یار همین است که خود را منتظر می‌دانیم به اینکه به جمکران برویم و غروب جمعه‌ها دعایی بخوانیم، اما جهادی در کارهایمان دیده نمی‌شود. از مرگ می‌ترسیم و شهادت را برای دیگران خوش داریم. با آیین‌نامه و بخش‌نامه نمی‌شود به سمت ظهور رفت و زمینه‌ساز ظهور شد و با دعایی که لقلقه زبان‌ها شده، امر فرج را نمی‌توان هموار ساخت؛ کوفیان نیز نامه نوشتند و حسین علیه السلام را دعوت کردند، اما چه اتفاقی افتاد؟

آری، ۱۱۸۰ سال و اندی از غیبت می‌گذرد. غیبت کسی که تشنه ظهور و مشتاق عدالت و غصه‌دار فقر و بیچارگی و قتل و کشtar و ظلم‌ها در عالم است. او که در انتظار آماده شدن یارانش و زمینه‌سازان ظهور، شب را به روز و روز را به شب می‌رساند.

با نان به نرخ روز خوردن و دنیا را منتهای آرزوی خود قرار دادن، راه به جایی نخواهیم برد و زمینه را فراهم نخواهیم ساخت.

نسلی که متمایز از نسل‌های دیگر می‌شود و ظهور در آن دوره محقق می‌گردد، نسلی جهادگر است که با تلاش شبانه‌روزی، مقدمات ظهور را رقم می‌زند و زمینه‌ساز این امر بزرگ می‌شود که آرزوی همه انبیا و اولیا بوده است. باید به سوی ظهور حرکت کنیم. ظهور، وعده‌ای است الهی که در کتب آسمانی مطرح شده است. در قرآن کریم این وعده، بسیار پرنگ است و عاقبت زمین را در دستان انسان‌های صالح، پیش‌بینی نموده است. نباید ظهور را واقعه‌ای دور از دسترس بدانیم، بلکه باید همواره خود را در چند قدمی آن ببینیم و امیدوار باشیم در زمان حیات ما، تحقق این وعده خدا عملی شود.

نگهانی بودن ظهور

آنچه از تفکر صحیح اسلامی و متون اصلی دین به دست می‌آید، این است که ظهور، نگهانی و یک دفعه اتفاق می‌افتد؛ در لحظه‌ای که کسی انتظارش را ندارد.

زاره می‌گوید از امام صادق علیه السلام درباره آیه «فَهُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَعْثَةً» سؤال کرد، فرمود: «منظور از آن، قیام حضرت قائم عَلَيْهِ السَّلَامُ است که نگهان فرامی‌رسد».^۱

در روایت معتبری از رسول خدا علیه السلام آمده است که: «مهدی از ما اهل بیت است و خداوند کار او را در یک شب اصلاح می‌کند».^۲

۱. تأویل الآیات، ج ۲، ص ۵۷۱.

۲. کمال الدین، باب ۶، ج ۴.

درباره شباخت حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ به یوسف نبی عَلَيْهِ السَّلَامُ آمده است خداوند همان طور که کار یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ را یک شبه اصلاح کرد، امر حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ را نیز یک شبه اصلاح می نماید.^۱

همچنین در روایت دیگری آمده است:

حضرت موسی عَلَيْهِ السَّلَامُ رفت تا برای خانواده اش شعله آتشی بیاورد، اما نزد آن ها برگشت در حالی که رسول و پیامبر بود. خدای تعالی کار بند و پیامبرش موسی عَلَيْهِ السَّلَامُ را در یک شب اصلاح فرمود و با امام قائم عَلَيْهِ السَّلَامُ نیز چنین کند. در یک شب کارش را اصلاح فرماید، همچنان که کار پیامبرش موسی عَلَيْهِ السَّلَامُ را در یک شب اصلاح فرمود و اورا از حیرت و غیبت به روشنایی فرج و ظهور درآورد.^۲

رسول اکرم صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ می فرماید: «مَثَلُ مَهْدِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ همچون قیامت است و خداوند است که امرا و آشکار می کند. حادثه ظهور او واقع نمی شود، مگر به صورت ناگهانی».^۳

در سخنان عالمان دین نیز که برگرفته از روایات اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ است، به نزدیکی ظهور اشاره شده است.

آیت الله محمد جواد انصاری همدانی، این عارف بی بدیل فرمودند:

۱. غیبت نعمانی، باب ۱۰، ح ۳.

۲. کمال الدین، باب ۶، ح ۲.

۳. کفاية الاثر، ص ۲۵۰.

«ظهور نزدیک است، ولی اگر دعا کنید نزدیک تر می‌شود؛ چون دعا خیلی مؤثر است».^۱

آیت‌الله صافی گلپایگانی فرمودند: «ان شاء الله ظهور نزدیک است. علایم ظهور در حال آشکار شدن است. اوضاع و احوال جهان به‌گونه‌ای است که می‌شود گفت عالم به‌سمت واقعه ظهور پیش می‌رود».^۲

آیت‌الله ناصری در جمع جوانان اصفهان فرمودند:

برادران، این زمانی که ما در آن قرار گرفته‌ایم، زمان بسیار مشکلی است. مشکلات زیادی هست و روزبه روز هم این مشکلات اضافه می‌شود. چرا؟ به واسطه‌ای که من مکرر از بزرگان شنیده‌ام: فرج حضرت بقیة الله روحی له الفداء خیلی نزدیک است و هر مقداری که انسان به فرج نزدیک تر شود، مشکلات زیادتر می‌شود تا بیرونی‌ها بیرون بروند...

عزیزان من، خدا می‌داند که ظهور نزدیک است. الان خیلی از اشخاص از غربال در می‌روند و می‌افتدند پایین و فسادشان ظاهر می‌شود و از خط ولایتی‌ها خارج می‌شوند. حواستان جمع باشد که مبادا از غربال خارج شوید!^۳

۱. پندهای آسمانی، ص ۵۱.

۲. «مصاحبه با آیت‌الله صافی گلپایگانی»، مجله موعود.

۳. سخنرانی آیت‌الله ناصری، ۱۵ مرداد ۱۳۸۱.

آنچه از آیات و روایات و کلمات بزرگان به دست می‌آید، این است که اولاً ظهور یک دفعه اتفاق می‌افتد و خداوند قادر است امر ولی‌اش را یک شبه اصلاح کند. ثانیاً ما نمی‌توانیم یک شبه خودمان را مهیا و آماده پذیرش ظهور نماییم.

امام زمان عَلِيُّ الْمُعَلِّم فرمود: «امر مان ناگهانی است وقتی آمد، دیگر توبه فایده‌ای نخواهد داشت»!.

بی‌تردید آنچه مانع پذیرش امر فرج می‌شود، قلبی است که به واسطه گناهان، واژگون شده است و شایستگی پذیرش این امر نورانی را ندارد.

این قدم اول است که بدانیم ظهور نزدیک است و ناگهانی اتفاق می‌افتد و اینکه ما اگر قبل از ظهور آماده نباشیم، ضرر می‌کنیم و از خیل عظیم یاران حضرت جامی مانیم، خسر الدنیا والآخره می‌شویم.

اما قدم دوم بحث در زمینه‌سازی ظهور است.

ظهور، پدیده‌ای اجتماعی است و ویژگی این پدیده‌ها، خواست مردم است. تا مردم اجتماعی نخواهند، اتفاقی نمی‌افتد و حرکتی به این بزرگی که ناب‌ترین انقلاب جهان است، بدون خواست ملت‌ها حاصل نمی‌شود. ظهور همان‌طورکه نشانه‌هایی دارد، شرایطی هم دارد.

تلashگران در مهیا کردن شرایط ظهور، همان‌هایی هستند که زمینه‌ساز این امر زیبا و نورانی خواهند شد و در تمام اتفاقات آن

دوران که صلح و صفا تمام عالم انسانیت را فرامی‌گیرد، شریک هستند.

طبق وعده الهی، حلقه نهایی حق علیه باطل تشکیل خواهد شد و لباس زیبای حق و عدالت به قامت جهانیان پوشانده می‌شود، اما کسانی که در حلقه‌های کوچک حق علیه باطل -که به تشکیل حلقه نهایی می‌انجامد- شرکت نداشته باشند، در حلقه آخر هم نقشی ندارند و بهره‌ای نمی‌برند.

تا من و شما نخواهیم، ظهور محقق نمی‌شود. خواست ما هم به ایجاد شرایط و زمینه‌سازی است که شب و روز تلاش کنیم تا قدمی به سمت دوران زیبای ظهور برداریم.

دستیابی به شرایط ظهور با اصلاح یک شبه امر فرج از طرف خداوند منافاتی ندارد؛ زیرا فراهم شدن شرایط در خفا صورت می‌گیرد. یاران آماده می‌شوند و اقبال عمومی هم ایجاد می‌شود. آن وقت در چشم برهمندی، ظهور محقق می‌شود و ما از قافله عقب خواهیم ماند.

زیبایی‌های ظهور

لازم است کوتاه به دوران ظهور اشاره کنیم تا با فهم درست آن زیبایی‌ها و کمالات، به سمت آن قدم برداریم.

هرچند هرگز نمی‌توانیم با ترسیم گوشه‌ای از آن دوران به زیبایی‌هایش برسیم، اما اشاره‌ای کوتاه هم می‌تواند راه‌گشا باشد.

آنچه از روایات اهل بیت علیه السلام برمی‌آید، این است که در آن دوران، همه مخلوقات به کمالشان می‌رسند؛ به همین دلیل، همه

خوش حال و شاد هستند؛ حتی ماهی‌های دریا و پرندگان آسمان!^۱
 امام، گنج‌های زیر زمین را استخراج و بین مردم تقسیم می‌کند؛
 به طوری که دیگر هیچ فقیری پیدا نمی‌شود^۲ و مردم برای دادن
 صدقه به مشکل بر می‌خورند.

عقل‌ها رشد بی‌حدی کرده، مردم دنبال ارزش‌های الهی می‌روند.^۳
 ریشه بداخلاقی زده می‌شود، همه از زن و مرد به سمت قرآن می‌روند
 و اخلاق و عقیده خویش را با قرآن، سروسامان می‌دهند.

دیگر از جهل و نادانی خبری نیست، یک نهضت عظیم علمی
 با پرچم داری امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ که عالم به علم الهی است شکل
 می‌گیرد. ۲۵ قسمت باقی‌مانده از ۲۷ حرف علم به بشر آموخته
 می‌شود تا سیرابی علم و دانش همه را به نشاط و سرزنشگی برساند.^۴
 حکمتی به بشر عطا می‌شود که حتی زنی خانه‌دار در خانه خود به
 کتاب خدا و سنت رسولش به قضاؤت خواهد پرداخت.^۵

در آن دوران، حاکم جهان فردی مهربان و دلسوز است، فرزند رسول
 خداست و مهربانی را ازاوبهارت برده است. در زمان ظهور به عشق
 امام و مهربانی اش، آسمان می‌بارد و زمین بخشندۀ می‌شود.^۶

۱. کمال الدین، باب ۳۲، ح ۱۶.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۱.

۳. کمال الدین، باب ۵۸، ح ۲۲.

۴. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.

۵. غیبت نعمانی، باب ۳۱۳.

۶. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۶.

همه ویرانی‌ها آباد می‌گردد و هیچ جای خرابی پیدا نمی‌شود.^۱
 کشاورزی و صنعت، رونقی بی‌سابقه پیدا می‌کند و از آلودگی
 محیط‌زیست خبری نیست و پرندگان در شاسخار درختان جز
 نغمه شادی و عشق نمی‌خوانند.^۲

دیگر کسی ناقص پا به دنیانمی‌گذارد^۳ و از بیماری خبری نیست.^۴
 و مهم‌تر از همه عطر عدالتی است که به مشام همه می‌رسد.^۵

جنازه متعفن ظلم، در تابوت رو به قبرستان می‌رود و عدالت مثل
 سرما و گرما در خانه‌ها نفوذ می‌کند.^۶ حتی حیوانات و گیاهان نیز
 مورد ظلم واقع نمی‌شوند. گل‌ها با نسیم ملایم به رقص می‌آیند و
 شکوه زیباتری به صحراء می‌دهند.

مردم جهان یک دل و یک پیمان می‌شوند و همگی با عشق و
 محبت، زندگی رازیر سایه امام و رهبرشان می‌گذرانند.

و چه زیاست لحظه اقتدای عیسیٰ ﷺ به یوسف زهراء فوجه الشَّرِيف ؟ آن
 لحظه که از آسمان فرود می‌آید و پشت سر امام عصر فوجه الشَّرِيف نماز
 می‌خواند و مسیحیان جهان را به پذیرش رهبری امام عصر فوجه الشَّرِيف
 دعوت می‌کند.^۷

۱. کمال الدین، باب ۳۲، ح. ۱۶.

۲. همان، ج ۵۲، ص ۳۰۴.

۳. غیبت نعمانی، باب ۲۱، ح. ۲.

۴. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۶۲.

۵. همان، ج ۵۱، ص ۶۶.

۶. غیبت نعمانی، باب ۱۷، ص ۶۶.

۷. کمال الدین، ج ۱، ص ۲۸۰.

امامی که اهل آسمان و زمین همگی از او خشنود هستند^۱ و همه در آسایش و امنیت مطلق به سر می‌برند؛ به طوری که یک زن در حالی که زیورآلات همراه دارد، از شرق به غرب می‌رود، بدون اینکه بترسد یا دلهره‌ای داشته باشد.^۲

انسان‌ها از نعمت‌هایی برخوردارند که هرگز فکرش را هم نمی‌کردند.^۳

طعم بندگی ولذت مناجات با خدا و ارتباط با امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ در آن دوره خود را نشان می‌دهد و دیگر کسی انگیزه‌ای برای تبعیت از شیطان را ندارد.^۴

در یک جمله، همه خیر در همان زمان است و از بدی خبری نخواهد بود.^۵

عمرها طولانی می‌شود و بهداشت رشد چشمگیری پیدا می‌کند. وزیباتر از همه اینکه، مردم آن دوران هر وقت دلشان برای امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ تنگ شد، می‌توانند به راحتی آن بزرگوار را ملاقات کنند؛ امامی که امیر مؤمنان علی عَلَيْهِ السَّلَامُ مشتاق دیدارش بود و از شدت شوق، آه می‌کشید.^۶

۱. پحار الانوار، ج ۵۱، ص ۸۱.

۲. همان، ج ۵۲، ص ۲۱۶.

۳. همان، ج ۵۱، ص ۸۳.

۴. همان، ص ۱۲۰.

۵. غیبت نعمانی، باب ۱۲، ح ۱۹.

۶. همان، باب ۱۲، ح ۱.

زیبایی‌های دوران ظهور بیش از آن چیزی است که گفته شد. ما فقط چشمه‌ای از آن دوران را بیان کردیم تا به خوبی دریافت شود که قدم برداشتن به سمت این دوران، زمینه‌سازی برای محقق شدن این وعده بزرگ خدا، ما را در چه مقام و جایگاهی قرار می‌دهد.

شرایط ظهور

ظهور علایمی دارد و شرایطی.

آنچه مهم است و ما در آن نقش داریم، شرایط ظهور است که با فراهم شدن‌شان، آمدن نور قطعی است. برای زمینه‌ساز شدن، چاره‌ای جز شناخت شرایط و حرکت در ایجاد آن‌ها نداریم.

شرایط ظهور عبارت‌اند از:

۱. برنامه و طرح کامل

تجربه نشان داده است که عقل بشری توانایی ایجاد قانون و برنامه‌ای جامع را ندارد که بتواند با آن سعادت بشر را تضمین کند. در اروپا و آمریکا که خود را مهد تمدن می‌دانند، چهار قرن است که وعده زندگی بدون دغدغه را به ملت‌هایشان می‌دهند، اما طومار مشکلات آن‌ها حاکی از درمان‌گری این سیاست‌مداران و برنامه‌ریزان است.

«آلین تافلر» مشاور سیاست‌مداران آمریکا، در عین نامیدی از حل بحران‌ها می‌گوید:

فهرست مشکلاتی که جامعه ما (غرب) با آن مواجه است، تمامی ندارد. بادیدن فروپاشی پیاپی نهادهای تمدن صنعتی در حال نزاع به درون غرقاب بی‌کفایتی و فساد، بوی انحطاط اخلاقی آن نیز مشام را می‌آزاد....

در پاسخ به این فشارها، هزاران طرح ارائه می‌شود که همگی ادعادارند اساسی و بنیادی یا حتی انقلابی‌اند، اما بارها و بارها، مقررات و قوانین، طرح‌ها و دستورالعمل‌های جدید کمانه می‌کنند و بر وحامت مشکلات ما می‌افزایند و این احساس عجز و یأس را دامن می‌زنند که هیچ فایده‌ای ندارد و مؤثر نیست. این احساس برای هر نظام دموکراتی خطرناک است و نیاز شدید به وجود مرد سواربراسب‌سفید ضربالمثل‌ها را هرچه بیشتر دامن می‌زند.^۱

آموزه‌هایی قرآن کریم و سنت معصومان ﷺ به عنوان بهترین قانون و برنامه در اختیار امام عصر رضی الله عنه است. ایشان با عمل درست به آن قوانین الهی و اجرای درست آن، جامعه را به سمت سعادت و خوبی‌خوشی خواهند برد.

۲. رهبری مقتدر

دومین شرط ظهور، وجود فردی است که مورد تأیید خداوند و دارای علم الهی و مصون از خطأ و اشتباه باشد.

رهبری که علاوه بر دلسوزی، از مدیریتی صحیح و قاطع برخوردار

۱. تافلر، به سوی تمدن جدید؛ به نقل از: نگین آفرینش، ص ۱۲۷.

باشد تا بتواند تمام جهان را به سوی خیر و آبادانی و بندگی راهنمایی کند.

امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ عصاره تمام انبیا و اولیا و وارث هر آن چیزی است که آن‌ها داشتند. از علوم الهی گرفته تا عصای موسی عَلَيْهِ السَّلَامُ که با آن فرعونیان را نابود ساخت، انگشت‌تر سلیمان عَلَيْهِ السَّلَامُ که با آن بر نیمی از عالم سلط داشت، دم قدسی عیسی عَلَيْهِ السَّلَامُ که مرده را حیات می‌بخشید، پیراهن ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ که او را از آتش حفظ کرد و تمام آنچه خوبان عالم همگی داشتند، همه را یک‌جا خداوند در آن ذخیره الهی جمع نموده است تا زیباترین اتفاق عالم با رهبری ایشان رخ دهد.

پیامبر اکرم صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود: «آگاه باشید! مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وارث تمام علوم است و بر تمام دانش‌ها احاطه دارد».^۱

۳. یاران جان برکف و مجریان توانند

سومین شرط ظهور، یاران هستند که بازوان اصلی رهبر قیام را تشکیل می‌دهند و او را برای رسیدن به اهدافش یاری می‌کنند.

اگر یک رهبر، به تعداد کافی و لازم، یار و پشتیبان نداشته باشد، هر قدر هم هدفش مقدس و متعالی باشد و خودش هم از چهره‌ای قدسی و روحانی برخوردار باشد و مدیری توانمندی به شمار رود، باز هم نمی‌تواند به مقصد و هدفش برسد.

از این‌رو، یکی از علت‌های طولانی شدن غیبت، تکمیل نشدن

یاران جان برکف آن حضرت است؛ آن‌ها که هسته اولیه شان ۳۱۳ نفر هستند، به تعداد اصحاب بدر، اما در گروه‌های دیگر افراد بیشتری به یاری حضرت می‌شتابند.

بانگاهی گذرا به تاریخ ادیان و اسلام و به ویژه شیعه، به خوبی می‌توان دریافت که یکی از مشکلات اساسی وجودی پیامبران و امامان علیهم السلام، نبود یاران بوده است. اگر یاران بودند و جان‌فدایی می‌کردند، نه سقیفه‌ای به وجود می‌آمد، نه سجاده از زیر پای امام حسن علیه السلام کشیده و نه صلح به ایشان تحمیل می‌شد و نه عاشورایی این‌چنین رقم می‌خورد که سرها به نیزه رود، فقط به این دلیل که لشکر یزید پر تعداد بود و لشکر امام کم تعداد. دیگر پیشوایان معصوم علیهم السلام را هم که می‌دانیم به همین دلیل نبود یار و فادار، برای مخالفت با حاکمان جوزمان خویش، حتی نتوانستند اعلان دعوت کنند.

۴. بالا رفتن سطح رشد و فهم و آمادگی عمومی
ظهور زمانی شکل می‌گیرد که همه جهانیان از عمق جان خواهان عدالت اجتماعی و امنیت اخلاقی و روانی در رشد و شکوفایی معنوی باشند.

زمانی که فساد اخلاقی در انواع مختلف رواج پیدا کند و افراد در انجام کارهای ضد اخلاقی بر یکدیگر سبقت بگیرند و بر اعمال زشت خود افتخار کنند، نظام خانواده سست و آسیب‌های بسیاری بر اجتماع وارد شود و...، مردم جهان ناخواسته تشنگ عدالت و امنیت و آرامش می‌گردند. از فرضیه‌های شکست خورده که پوچی آن‌ها را به وضوح دریافته‌اند، ناامید شده، از تمامی

سازمان‌های بین‌المللی و جهانی دل می‌کنند و دنبال منجی واقعی خواهند بود. هرچند قرار نیست همه مسلمان شوند تا اقبال عمومی حاصل شود، اما تشنجی عمومی برای رسیدن به عدالت و فرار از ظلم، حتی در ادیان دیگر و ملت‌های مختلف فراوان می‌شود.

پیامبر اکرم ﷺ در توصیف دوران پیش از ظهور فرمود: «[زمانی می‌رسد] که انسان مؤمن هیچ پناهگاهی نمی‌یابد که از شر ظلم و تباہی به آن پناه برد؛ پس در آن زمان خداوند عزوجل مردی از خاندان مرا برمی‌انگیزد».^۱

این چهار شرط اگر محقق شود، بدون شک ظهور شکل خواهد گرفت.

شرط اول و دوم موجود است، اما شرط سوم و چهارم تلاش جهادگونه ما را می‌طلبد تا به ندای اماممان لبیک گوییم و در این راه قدمی استوار برداریم.

زمینه‌سازی بایاری امام

برای بایاری حضرت و تحقق شرط سوم و چهارم، نیازمند شناخت و حرکت در این مسیر هستیم. از خداوند متعال گرفته تا اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ تا همه خوبان عالم، همه مشتاق محقق شدن زیبایی‌های ظهور و رسیدن به آن دوران بوده‌اند.

به همین دلیل، در کتاب خدا و در سخنان نورانی پیشوایان

معصوم علیهم السلام بحث یاری دین خدا و امام که متولی دین است، مطرح شده تا با یاری امام عصر روحانی زمینه رسیدن به دورانی که تنفس در آن آرزوی هر مؤمن است، فراهم شود.

اهمیت و ضرورت یاری امام در قرآن

در قرآن کریم بحث یاری خداوند مطرح شده است. خدایی که هیچ نیازی ندارد و محتاج نیست، چگونه از بندگانش طلب یاری کرده است و چه پاداش عظیمی برای کسانی که در مسیر یاری وارد شوند، قرار داده است؟

﴿إِنَّمَا يُنْصَرُ الَّذِي يَنْصُرُكُمْ وَلَمْ يَشْأِتْ أَقْدَامَكُمْ﴾^۱

اگر خدارا یاری کنید، یاری تان کرده، ثبات قدم ارزانی تان می کند.

﴿وَلَمْ يَنْصُرْ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُه﴾^۲

و حتماً خدایاری می کند کسی که او را یاری کرده است.

منظور از یاری خدا، یاری دین و پیامبر خدادست.^۳

تلاش برای برپایی دین و فraigیری مذهب حق و بندگی خداوند، یاری اوست. برای یاری دین، چاره‌ای جز یاری متولی دین نداریم که در زمان ما، امام زمان روحانی علیه السلام عهده‌دار این مسئولیت بزرگ

۱. محمد: ۷.

۲. حج: ۴۰.

۳. ترجمه المیزان، ج ۱۹، ص ۴۳۹.

است. اگر در مسیر یاری او قرار گرفتیم، همان یاری خدا را اجابت کردہ ایم.

در آیاتی نیز بحث یاری خداوند از ولی خود مطرح شده است.

﴿إِنَّا لَنَشْرُرُ سُلَيْمَانَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾^۱

ما فرستادگان خود و کسانی را که ایمان آورده‌اند، یاری می‌دهیم.

﴿وَيَنْصُرُكُ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾^۲

و تورابه نصرتی قوی یاری دهد.

و در جای دیگر به حالت توبیخ فرموده که اگر شما ولی مرا یاری نکنید و خود را از این فیض بزرگ محروم سازید، خود من او را یاری می‌کنم.

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَ اللَّهُ﴾^۳

اگر او (پیامبر) را یاری نکنید، خداوند او را یاری می‌کند.

و چون ما شئون پیامبر گرامی اسلام ﷺ را غیر از شأن نبوت، برای امام نیز قایل هستیم، در بحث یاری امام هم این مطلب صادق است که اگر ما در یاری او کوتاهی کنیم، خداوند او را یاری داده و خواهد داد؛

۱. غافر: ۵۱.

۲. فتح: ۳.

۳. توبه: ۴۰.

منتها خداوند مهربان می‌خواهد چیزی نصیب ماشود.

خداوند در سوره هود یاری‌کنندگان ولی خود را مؤمن و در سوره حشر آن‌ها را از گروه «صادقین» دانسته است،^۱ اما اوج بحث یاری ولی خدا در قرآن کریم، درخواست حضرت عیسیٰ علیه السلام برای یاری خویش است که گروهی به نام حواریون پاسخ مثبتی به ندای «هل من ناصرین صرنی» حضرت عیسیٰ علیه السلام می‌دهند.

﴿فَلَمَّا أَحْسَنَ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفَّارَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۲

همین‌که عیسیٰ علیه السلام از بنی اسرائیل احساس کفر نمود، فرمود: کیست که مرادر راهی که به سوی خدا منتهی می‌شود، یاری کند؟

و منظورش از این پرسش این بود که بفهمد از میان مردم، چند نفر طرفدار حق‌اند، تا روی آنان حساب کند و خلاصه بفهمد چقدر عده و عده دارد، نیرویش در آنان متمرکز گشته، دعوتش از ناحیه آنان منتشر شود.^۳

ندای یاری خواهی ولی خدا همچنان بلند است. در آن زمان حواریون اعلام آمادگی کرده، خود را به این نشان مفتخر کردند و

۱. هود: ۳۰؛ حشر: ۸.

۲. آل عمران: ۵۲.

۳. ترجمه المیزان، ج ۳، ص ۳۱۷.

اینک نوبت ماست.

«اصل حواریون از "حور" است که به معنای سفیدی خیلی زیاد است و کأنه حواری فلان شخص کسی است که مانند اسب پیشانی سفید، دارای نشان است و مردم او را به عنوان دوست و یاور وی می‌شناسند».^۱

و خداوند یاری این چند نفر را به رخ همه انسان‌ها کشیده،
می‌فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيْوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ»^۲
ای مؤمنان، یاوران خدا باشید، همان طورکه عیسی بن مریم
به حواریون گفت: چه کسی مرادر راه خدا یاور است؟ حواریون
گفتند: ما ییم یاوران خدا.

در سوره آل عمران، خداوند به مؤمنان واجب نموده که به رسول او ایمان آوردن و تنها به ایمان به او بسته نکنند، بلکه او را یاری هم بنمایند.

۱. همان، ص ۳۱۹. «پس باید در مسیر یاری امام، آنقدر درگیر باشیم تا به این مطلب شناخته شده باشیم و نشانی باشد برای ما».

۲. صف: ۱۴.

﴿جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتُنَصِّرُنَّهُ﴾^۱

برای شمار سولی آمد، به او ایمان آورید و یاری اش کنید.

بی تردید امامی را که جانشین پیامبر شده، باید یاری نمود و برای رسیدن به اهدافش از هیچ کوششی دریغ نکرد، که خداوند متعال خودش نیز یاری کننده رسولانش است.

﴿إِنَّا لَنَصْرُرُ سَلَّيْنا﴾^۲

همانا مارسولانمان را یاری می کنیم.

برای تخلق به اخلاق الله هم چاره‌ای جز یاری رسولانش نداریم که در این زمان، امام عصر فوجه الشیعیان عَلَیْهِ السَّلَام و لی خدا و جانشین رسولان خدا بر است و اگر مانا ز کنیم و دریاری ولی خدا کوتاهی نماییم، خداوند این امر مهم را انجام می دهد و برای ما، جز محرومیت و خسaran باقی نخواهد ماند.

﴿إِلَّا تَنْصُرُهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾^۳

اگر پیامبر را یاری نکنید، خداوند او را یاری خواهد کرد.

۱. آل عمران: ۸۱.

۲. غافر: ۵۱.

۳. توبه: ۴۰.

اهمیت و ضرورت یاری امام در روایات

اهل بیت علیہ السلام برای زمینه سازی این آرزوی بزرگ که به دست آخرین ذخیره الهی محقق می شود، توصیه ها و تأکید های فراوانی در بحث یاری امام عصر فوجه الشفیق داشته اند؛ زیرا با یاری امام، زمینه رسیدن به آنچه هدف تمام انبیا و اولیا بوده است، فراهم می شود.

برخی توصیه های اهل بیت علیہ السلام در بحث یاری امام
امام مجتبی علیہ السلام فرمود: «کسی که ما را با قلبش دوست داشته باشد و با زبان و دستش ما را یاری کند، در غرفه های بهشتی با ما خواهد بود».^۱

بزرگ ترین و بهترین پاداشی که به ذهن می آید همین است که در بهشتی باشی که اهل بیت پیامبر علیہ السلام آنجا هستند و راه رسیدن به آن بهشت، یاری امام عصر فوجه الشفیق و حرکت در مسیر زمینه سازی ظهره است.

امام علی علیہ السلام فرمود: «ناصرُنَا و محبُّنَا يَنْتَظِرُ الرَّحْمَة؛^۲ کسی که ما را یاری نماید و دوست بدارد، در رحمت الهی قرار می گیرد».

رحمت خاص خدا، با یاری امام عصر فوجه الشفیق و محبت قلبی به ایشان حاصل می شود؛ رحمتی که تمام ابعاد وجودی زندگی انسان را فرامی گیرد و تا آخر راه، مسیر را برایش روشن می کند.

امام صادق علیہ السلام در مجلسی هشام را تحويل گرفته، کنار خود

۱. أمالی شیخ مفید، ص ۳۳.

۲. نهج البلاغه، خطبه ۱۰۹.

نشاندند. وقتی این رفتار برای بزرگان مجلس سنگین آمد، امام علت این کار را مطرح فرمودند: «هشام با قلب، زبان و دستش ما را یاری می‌کند»!^۱

به راستی، اگر کسی دوست دارد امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّهُ ویژه تحویلش بگیرد و به او توجه خاص نماید، تنها راه او، قرار گرفتن در مسیر یاری امام است.

در روایت دیگری آمده است که از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ سؤال شد: آیا حضرت قائم عَلَيْهِ السَّلَامُ به دنیا آمده‌اند؟ ایشان فرمودند: «لا و لو ادرکته خدمت‌هه آیام حیاتی؛^۲ نه، به دنیا نیامده است، اما اگر درکش کنم، تمام عمر به او خدمت می‌کنم».

خدمت به حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّهُ و یاری ایشان چه عظمتی دارد که امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ با آن مقام و منزلت، آرزوی این خدمت را دارند؛ همان آرزویی که پدرشان امام سجاد عَلَيْهِ السَّلَامُ از خداوند متعال درخواست می‌نمایند:

وَاجْعَلْنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيهِ وَ...^۳

خدا، مرا از بهترین و فرمان بُردارترین یاران و شیعیانش قرار

.۵۵

۱. بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۹۶.

۲. الغیبہ نعمانی، ص ۲۴۵.

۳. اقبال الاعمال، ص ۶۷۵؛ سلوک مهدوی، ص ۹۳.

البته نکته‌ای که باید در نظر گرفت، این است که در این خدمت و یاری، افراد با توجه به ظرفیت‌های خویش پیش می‌روند؛ اوج یاری امام به این است که تمام زندگی خویش را وقف فرج آل محمد ﷺ نماییم و در نهایت، جان ناقابل ما هم در راهشان فدا شود.

عبدالحمید واسطی از یاران امام باقر علیه السلام به محضر ایشان آمده، عرض می‌کند که ما در انتظار امر فرج شما همه زندگی خود را وقف کرده‌ایم و در این راه برای ما مشکلاتی پیش آمده است. امام می‌فرمایند: «خداوند راه رهایی از مشکلات را برای بنده‌ای که خود را وقف ما کرده است، قرار می‌دهد».^۱

امام باقر علیه السلام ضمن تأیید عبدالحمید و کارش، به او مژده رحمت الهی و خروج از مشکلات داده، همچنین در پایان اورابه اجری که به شهدای در رکاب حضرت مهدی علیه السلام داده می‌شود، بشرط می‌دهد.

در پله اول لازم نیست جوانان ما این گونه قدم بردارند و تمام زندگی خویش را وقف کنند. مهم شروع حرکت و قدم برداشتن به سوی آن آرمانی است که انبیا و اولیا جانشان را فدای آن نمودند.

از روایات که بگذریم و در زیارات وادعیه مهدوی نظری بیندازیم، به این مطلب خواهیم رسید که هیچ دعا یا زیارتی منسوب به امام عصر علیه السلام نداریم، جز اینکه در همه آن‌ها بحث یاری حضرت مطرح شده است.

زیارت آل بیس

وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَغْوَانِهِ^۱

خدا، مرا از یاران و یاوران امام عصر علیهم السلام قرار بده.

زیارت حضرت صاحب الامر علیهم السلام

اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَغْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ
مَشْهُورًا^۲

خداوند، همان طور که قلب مرا با یادش آباد کردی، پس سلاح
مرا برای یاری او از نیام بیرون آمد و قرار بده.

زیارت امام عصر علیهم السلام هر روز صبح

وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَشْيَاعِهِ^۳

و مرا از یاران و شیعیانش قرار بده.

دعای عهد

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَغْوَانِهِ وَالذَّائِنَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ
فِي قَضَاءِ حَوَاجِهِ [وَالْمُمْتَثِلِينَ لِأَوْامِرِهِ] وَالْمُحَامِيَنَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ
إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ^۴

۱. مصباح المتهجد و سلاح المتبعد، ج ۱، ص ۴۰۶.

۲. المزار الكبير (لابن المشهدی)، ص ۶۵۸.

۳. همان، ص ۶۶۳.

۴. البلد الأمين والدرع الحصين، النص، ص ۸۲-۸۳.

خدا، مرا از یاران، مددکاران و دفاع‌کنندگان از او قرار
بده؛ و از شتابندگان به سویش در برآوردن خواسته‌هایش
و اطاعت‌کنندگان او امرش و مدافعان حضرتش و
پیش‌گیرندگان به خواسته‌اش و کشته‌شدگان در محضرش
قرار بده.

زيارت رضویه

وَقَوْنَاصِرِيَّهٖ^۱
ياورانش راقوی بگردان.
وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ... حَتَّى تُخْسِرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَهِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ^۲
ما را در حزبیش قرار بده... تا در روز قیامت در شمار یاران و
مددکارانش محشور شویم.

دعای استغاثه به حضرت صاحب‌الزمان علیه السلام

كَمَرْ أَنْصَارِيَ وَأَعْوَانِكَ^۳
خدا، یاران و مددکارانش را فراوان بگردان.

۱. مصباح المتهجد و سلاح المتعبد، ج ۱، ص ۳۱۰.

۲. همان، ص ۴۱۱.

۳. المزار الكبير (ابن المشهدی)، ص ۶۷۱.

دعای عصر غیبت

واقنا بخدمته

مارا به خدمت حضرتش پایدار دار.

و اجعلنا في حزبه و أغواهه و أنصاره

ومارا در گروهش و يارانش و مددکارانش قرار بده.

در سیره اهل بیت علیهم السلام نیز توصیه به یاری و تشویق کسانی که در مسیر یاری قدم برداشته‌اند، دیده می‌شود و اینکه در برخی موارد آرزوی زیاد شدن افرادی با این اوصاف را داشتند.

امام باقر علیهم السلام خطاب به ابان بن تغلب فرمود: «در مجلس مدینه بنشین و فتوا بد». من دوست دارم در شیعیانم مثل تورا ببینم».^۱

وقتی هم خبر رحلت ابان به امام صادق علیهم السلام رسید، بسیار ناراحت شده، فرمودند: «به خدا سوگند! مرگ ابان، دل مرا به درد آورد».^۲

امام باقر علیهم السلام ضمن حمایت از گُمیت اسدی که در خدمت اهل بیت علیهم السلام شعرهای حماسی می‌سرود و مثل دیگران از ترس جان در خانه پنهان نشده بود، فرمود: «تا زمانی که از ما خاندان دفاع می‌کنی، همواره به روح القدس مؤید خواهی بود».^۳

امام صادق علیهم السلام در تأیید این یاران و خادمان جان برکف فرمود:

۱. رجال نجاشی، ص ۱۰.

۲. همان.

۳. مروج الذهب، ج ۳، ص ۲۲۹.

«یاران پدرم؛ زراره بن اعین، محمد بن مسلم، لیث مرادی و برید عجلی، مرده و زنده ایشان مایه آبرو و زینت ما بوده‌اند. ایشان بربادارنده عدل، داد، صدق و راستی و از پیشوایان و مقربان اند».^۱ امام صادق علیه السلام هروقت ابو حمزه ثمالی را می‌دید، احساس خوب و راحتی داشت.

إِنِّي لَا سَتْرِيجُ إِذَا رَأَيْتُكَ. ۲

و برای او از خداوند، طلب رحمت می‌نمود.
آیا رفتار ما به‌گونه‌ای بوده است که راحتی و آسایش را برای امام زمان فرج‌الله‌شیرازی به‌ارمغان آورد؟ آیا توانسته‌ایم با کارهایمان، اندکی از غم‌های دل عزیز زهراء فرج‌الله‌شیرازی را بکاهیم؟
حجت‌الاسلام والمسلمین قرائتی می‌فرمود: در حرم امام رضا علیه السلام بودم که آیت‌الله صفایی (عین صاد) مرا دید و فرمود: آقای قرائتی، امام علی علیه السلام هروقت مالک اشتر را می‌دید، شاد می‌شد. آیا برای امام زمان فرج‌الله‌شیرازی این‌گونه شده‌ای؟

امام صادق علیه السلام درباره هشام بن حکم فرمودند: «هرکس از هشام پیروی کند و پا جای پای او بگذارد، از ما پیروی کرده است».^۳
به راستی اگر هشام‌ها انگشت شمار نبودند، مقدمات ظهور فراهم می‌شد.

۱. رجال کشی، ج ۲، ص ۵۰۷.

۲. همان، ص ۵۸.

۳. معالم العلماء، ص ۱۲۸.

آیا نباید در فکر تربیت هشام‌های زمان، مراکز دینی و علمی ما
دست به کار، قدمی برای زمینه‌سازی ظهور بردارند؟

امام جواد علیه السلام درباره محمد بن سنان زاهدی فرمود: «خدا از او
راضی باشد. من از او راضی هستم که حتی لحظه‌ای با من و پدرم
مخالفت نکرد».^۱

حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام جوانمرد دیگری است که افتخار
درک محضر امام جواد و امام هادی علیه السلام را داشت. او مورد تأیید
امام هادی علیه السلام قرار گرفته، امام درباره‌اش فرمود: «انت ولینا حقاً»^۲
توبه معنای واقعی دوست ما هستی».

امام باقر علیه السلام ضمن تعریف و تمجید از میثم تمار به صالح، پسر او
فرمود: «من به تو و پدرت علاقه بسیار دارم».^۳

میثمی که در عصر خفقان که نشر فضایل علی علیه السلام جرم محسوب
می‌شد، تا پایی جان به یاری امامش پرداخت و لحظه‌ای از این فیض
بزرگ، یعنی یاری و دفاع از امامش کوتاه نیامد، حتی با دست و پای
بریده بر فراز دار باز هم امامش را یاری می‌کرد و با یادآوری فضایل
امیر مؤمنان علیه السلام را به سوی ایشان دعوت می‌نمود.

بعد از اینکه زبانش را در دفاع از علی علیه السلام قطع کردند، باز هم
جنازه‌اش بر بالای دار همچنان ایفای نقش می‌کرد و مردم با
دیدنش می‌گفتند او کسی است که جانش را فدای مولاپیش نمود.

۱. تحلیلی از زندگی امام محمد تقی علیه السلام، ص ۵۱۱.

۲. همان، ص ۴۹۴.

۳. نفس المهموم، ص ۵۹.

از شخصیت‌های دیگری که در یاری ولی خدا بسیار مؤثر بود، می‌توان حضرت حمزه سید الشهداء را نام برد. نقش حمایت و یاری حمزه از پیامبر اکرم ﷺ در آغاز اسلام بسیار سرنوشت‌ساز بود. شجاعت او در دفاع از حق و یاری دین خدا زباند همگان است. جای خالی او در دوران بعد از پیامبر بسیار احساس می‌شد. امیر مؤمنان علی علیه السلام پیوسته می‌فرمود: «به خدا سوگند! اگر حمزه و جعفر زنده بودند، هرگز فلانی در خلافت طمع نمی‌بست». فردای سقیفه، جعفر و حمزه را به یاری می‌طلبید و آرزوی بودنشان را داشت، ولی آن روز، جعفر و حمزه زنده نبودند.

سدیر می‌گوید:

در خدمت امام باقر علیه السلام بودیم که سخن از حوادث پس از رحلت پیامبر به میان آمد و اینکه مردم، علی علیه السلام را یاری نکردند. کسی از حضرت پرسید: پس قدرت بنی هاشم و جمیعت آنان چه شد؟ حضرت فرمودند: مگر از بنی هاشم کسی هم مانده بود؟ جعفر و حمزه که شهید شده بودند. عباس و عقیل هم ضعیف و ناتوان شده، از مسلمانی آنان مدت زیادی نمی‌گذشت. به خدا قسم! اگر حمزه و جعفر زنده بودند، هرگز آن دو نفر (دو خلیفه) به خواسته‌های خودشان نمی‌رسیدند و اگر لازم بود جان خود را فدا می‌کردند تا چنین وضعی پیش نیاید.^۲

۱. اسوه‌ها، ص ۳۰۴.

۲. سفينة البحار، ج ۱، ص ۳۳۸؛ اسوه‌ها، ص ۳۰۴.

آیا در این زمان، امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ هم آرزوی مردانی چوی حمزه و جعفر را ندارد و در حسرت تربیت چنین مردانی انتظار نمی کشد؟ عمار یاسر نیز یکی از مردانی است که در یاری امامش سر از پا نمی شناخت. در جنگ جمل و صفين با اینکه محاسنش سفید شده بود، آن چنان در دفاع و یاری امامش کوشید که تحسین همگان را برانگیخت و درنهایت جان خود را فدای راهی کرد که همه ما باید آرزوی قرار گرفتن در آن راه را داشته باشیم و از خداوند توفیق یاری امام را مسئلت نماییم.

umar در جنگ صفين، خدمت مولا و امامش آمد تا اذن میدان بگیرد. حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَامُ اجازه میدان نمی دادند. بار سوم، اشک در چشمان مولا حلقه زد... عمار خوش حال شد و دانست که این روز، همان روزی است که در راه یاری امامش به مقام فنا خواهد رسید. امیرمؤمنان عَلَيْهِ السَّلَامُ عمار را درآغوش کشید و با او وداع کرده، فرمود: «تو برادر و رفیق خوبی بودی».

ای کاش ما هم رفیق خوبی برای امام زمانمان می شدیم!

نمونه دیگر، حبیب بن مظاہر است که نشان داد یاری امام سن و سال نمی شناسد. او در تمامی جنگ های امیرمؤمنان عَلَيْهِ السَّلَامُ به یاری امامش شتافته بود و در دوران امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ به ندای «هل من ناصر ينصرني» امام لبیک گفت.

در نامه ای که امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ به حبیب نوشتهداند، آمده است: «ای حبیب،... در فدا کردن جان خود در راه ما دریغ مکن».^۱

۱. اسرار الشهاده، ص ۳۹۰؛ اسوه ها، ص ۱۸۳.

حبیب عازم کربلا شد و روز هفتم محرم برای یاری امامش به آنجا رسید. او باید تا قیامت شکرگزار خدا باشد که به موقع به یاری امامش شتافته است.

وقتی حبیب آمد، زینب کبری علیہ السلام و خیمه نشین‌ها خوش حال شدند. حبیب تا خوش حالی آن‌ها را دید، با خود گفت: حسین چقدر بی‌یارویاور شده است که با آمدن من پیرمرد، اهل بیتش خوش حال می‌شوند.

مسلم بن عوسجه نیز وقتی برای یاری امام به میدان رفت و بعد از جان‌فشاری‌ها، در خون خود غرق بود، در لحظه آخر نگاهی عمیق به حبیب انداخت. درحالی‌که امام حسین علیہ السلام نیز بالای سرشن شسته بود، حبیب رو به مسلم کرد و گفت: «اگر بعد از تو کشته نمی‌شدم، دوست داشتم که وصیت‌هایت را به من بگویی».

مسلم به زحمت لب به سخن گشود و گفت: «تورا وصیت می‌کنم به این مرد (به امام حسین علیہ السلام اشاره کرد) تادم مرگ با او باش و در رکابش بمیر».

حبیب گفت: «به خدای کعبه سوگند! چنین خواهم کرد»!
جابر بن یزید جعفی نیز یکی از کسانی است که در خدمت به امامش لحظه‌ای کوتاهی نکرد.

امام صادق علیہ السلام نسبت او را به امام باقر علیہ السلام، نسبت سلمان به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم دانستند.^۱ و فرمودند: «خداوند جابر را رحمت کند که ما را

۱. اعيان الشيعه، ج ۴، ص ۵۵۵.

۲. قاموس الرجال، ج ۳، ص ۲۳۵.

تصدیق و تأیید می‌کرد و مؤمنان را با علم خود اصلاح می‌نمود».^۱

همچنین امام صادق علیه السلام درباره زراه بن اعین فرمود: «اگر زراه نبود، احادیث پدرم از دست می‌رفت».^۲

به طور قطع، حفظ آثار یک امام، نیازمند تلاشی جهادگونه و عالماه است که زراه در این مهم، موفق بوده است و آثار جهادش تا قرن‌ها امتداد داشته و دارد. اما همان‌طور که می‌دانیم، این‌گونه افراد و خادمان، انگشت شمار بودند و از نظر کمیّت در اقلیت قرار داشتند.

همچنین باید به یاران باوفای کربلا اشاره کنیم که هم عالم بودند و هم جهادگر عرصه چنگ و نبرد که امامشان را تنها نگذاشته، جانشان را فدای او نمودند. در رأس همه آن‌ها، وجود نازین قمر بنی‌هاشم علیهم السلام است که در طول زندگی، پیوسته جانش را سپر حفاظت از امام زمان خویش ساخته بود و در راه حمایت از امامش می‌جنگید. در زیارت ناحیه مقدسه که از زبان امام مهدی علیهم السلام فرجه الشیعیان وارد شده، آمده است:

سلام بر ابوالفضل العباس فرزند امیر مؤمنان، آن که جانش را
فدای برادرش کرد، آن که از دیروز خود برای فردایش بهره
گرفت، آن که خود را فدای حسین علیهم السلام کرد و خود را نگهبان او
قرار داد، آن که دستانش قطع شد.^۳

۱. سفينة البحار، ج ۱، ص ۱۴۱.

۲. رجال کشی، ص ۸۸.

۳. بحار الانوار، ج ۴۵، ص ۶۶.

این بحث را با حکایتی زیبا از خادم امام صادق علیه السلام به پایان می‌بریم تا بیابیم که خدمت در این آستان، چه مقام و قربی دارد.

شخصی از امام جواد علیه السلام پرسید: غلامان و خادمان شما از محبت و خدمت به شما چه بهره‌ای می‌برند؟ امام فرمود:

امام صادق علیه السلام خادمی داشت که وقتی حضرت وارد مسجد می‌شد، مرکب‌ش رانگه می‌داشت. روزی که غلام، بیرون مسجد مرکب رانگه داشته بود، عده‌ای از جانب خراسان آمدند. یکی از آن‌ها به خادم گفت: آیا دوست داری از آقایت بخواهی که مرا جای توقیف کند و من غلام او بشوم و در عوض تمام ثروتم را که خیلی هم زیاد است، به توبدهم؟ خادم خدمت حضرت رفت و سخن آن مرد را برای امام عرض کرد. حضرت فرمود: اگر مایل نیستی به ما خدمت کنی، اشکالی ندارد. می‌توانی بروی. خادم برگشت که برود، اما امام صدایش زد و فرمود: به خاطر این‌که زیاد با ما بودی، تو را نصیحتی می‌کنم، ولی اختیار با خودت است.

روز قیامت، رسول خدا علیه السلام به نور خدا چنگ می‌زند. امیر مؤمنان به نور رسول خدا و امامان به نور امیر مؤمنان و شیعیان به نور ما چنگ می‌زنند و به جایی که ما داخل می‌شویم، داخل می‌شوند.

در این هنگام، آن غلام به حضرت گفت: در خدمت شما می‌مانم...^۱

۱. جلوه‌های اعجاز معصومین علیهم السلام، ترجمه الخرائج والجرائح، ص ۳۱۲.

خاطره‌ای زیبا

حاج آقای قرائتی می‌فرمود: شب نیمه شعبان در مکه بودم. نیت کردم به بازار بروم و پانزده عدد پیراهن به همراه خودنویس برای کارگران آشپزخانه به نیت خوشحالی امام زمان بخرم، اما متوجه شدم که هیچ پولی همراه نیست. بعد از نیم ساعت یکی از حاجیان کاروان ما نزد من آمد و گفت: حاج آقا، الان کارگران آشپزخانه برای تشکر خدمت شما می‌رسند. گفتم: بابت چی؟ گفت: بازار بودم به یادم افتاد نیمه شعبان است، نیت کردم برای خوشحالی امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ برای کارگران آشپزخانه پیراهن و خودنویس بخرم. در هنگام دادن هدیه‌ها، به ذهنم خورد که بگویم این‌ها از طرف حاج آقای قرائتی است؛ چون شما را می‌شناسند و خوشحال می‌شوند. آن‌ها هم خیلی خوشحال شدند و گفتند الان می‌آییم از حاج آقا تشکر می‌کنیم.

حاج آقای قرائتی درحالی که اشک در چشمانشان حلقه زده بود، گفتند: فهمیدم کوچک‌ترین نیت در راه خدمت به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ در محضر ایشان گم نمی‌شود.

شروط یاری

برای محقق شدن امری، نخست باید شرایط را برای رسیدن به آن فراهم سازیم. یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ نیز شرایطی دارد که در صورت فراهم شدن آن‌ها، این مهم برآورده می‌شود و به مقام یاری‌کننده امام خواهیم رسید.

۱. «منا» شدن

«منا» شدن مقام بلندی است برای یاری امام که او ج یاری را در پی دارد. هر کس به نسبتی که به این مقام برسد، توفیق یاری هم نصیبیش می‌شود.

اگر از اهل بیت علیهم السلام نشویم، نمی‌توانیم برای اهداف آن‌ها قدمی برداریم. اهل یک خانه می‌توانند با همکاری و یاری هم، آن خانه را سروسامان دهند و به نتیجه دلخواه برسانند.

از اهل بیت علیهم السلام شدن، مقام بسیار بالایی است که سلمان‌ها به آن رسیده‌اند. البته ما هم به نسبت خودمان می‌توانیم به مقام «منا اهل‌البیت» برسیم؛ شرط‌ش این است که در این راه قدم برداریم و به دنبال پیروی از امام باشیم.

راه «منا» شدن، «تبعیت» است.

﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

پس هر کس تبعیت کند مرا، پس او از من است و هر کس نافرمانی کند مرا، همانا تویی آمرزنده مهریان.

این کلام ولی خداست که برای یاری خدا، دنبال اهل می‌گردد؛ کسانی که همراه و هم‌فکر او باشند. تبعیت از گروهی، به راحتی ما را در آن گروه قرار می‌دهد و با آن‌ها هم مسیر خواهیم شد.

خوشبختی و سعادت نصیب کسی می‌شود که در گروه اهل بیت علیہ السلام گیرد و خود را جزئی از آن‌ها بداند.

يَا مَوْلَايَ شَقِيقَ مَنْ خَالَفَكُمْ وَ سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ.^۱

ای مولای من، بد بخت کسی است که با شما مخالفت کند و خوشبخت کسی است که از شما اطاعت نماید.

زیرا این اطاعت و تبعیت، انسان را به مقام «متّا اهل‌البیت» می‌رساند.

حال باید دید چگونه می‌توان به تبعیت رسید؟ راه رسیدن به تبعیت که ارمغان «متّا» شدن را به همراه دارد، محبت است.

محب، مطیع محبوب است و در اطاعت او چون وچرانمی کند.

«قُلْ إِنَّ كُثُرَمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَيْعُونَى يُحِبِّبُكُمُ اللَّهُ»^۲

بگو اگر دوستدار خدا هستید، پس مرا تبعیت کنید تا خدا شما را دوست بدارد.

خداوند متعال اگر کسی را دوست داشت، بهترین‌ها را نصیب‌ش می‌کند و چه چیزی بهتر از همراهی با امام عصر فرج‌الله‌الشیف.

۱. زیارت آل یس.

۲. آل عمران: ۳۱.

اگر ما دوستدار واقعی امام باشیم، در گروه ایشان می‌گیریم و مسیر «منا» شدن را خواهیم پیمود؛ اما اگر دوستی و محبت ما جای دیگری خرج شد، به همان نسبت فاصله‌مان زیاد می‌شود.

خداآوند متعال در قرآن کریم، اخطار می‌دهد که اگر منافقان را دوست بدارید، شما هم از آن‌ها خواهید شد و وقتی از آن‌ها بشویم، از «منا» شدن دور شده‌ایم.

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مُنْهَىٰ﴾:

هرکس از شما آن‌ها را (منافقان) دوست بدارد، پس از آن‌ها می‌شود.

محبت، تبعیت می‌آورد و تبعیت، «منا» شدن را به همراه دارد. حال، هرچقدر درجه تبعیت ما بیشتر شود، بیشتر به این مقام نزدیک می‌شویم و توفیق یاری بیشتری نصیبمان می‌شود.

اگر توفیق یاری حضرت عیسیٰ علیه السلام نصیب حواریون شد، علت این بود که آن‌ها شرط تبعیت را در خودشان کامل محقق کرده بودند.

شیعه واقعی همان پیرویی است که در تمام زمینه‌ها از امام خویش تبعیت می‌کند.

امام صادق علیه السلام فرمود:

حواریون عیسیٰ علیہ السلام شیعه او بودند و شیعیان ما حواریون ما هستند. حواریون عیسیٰ علیہ السلام در برابر او از حواریون ما مطیع نبودند....

به خدا قسم! شیعه ما از زمان رسول خدا علیہ السلام ما را یاری می‌کنند؛ به خاطر ما می‌جنگند، سوزانده می‌شوند، اذیت می‌شوند و آواره می‌گردند....!

«متنا» شدن معیت و همراهی می‌آورد و باعث نجات انسان خواهد شد.

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنَّا﴾؛^۲
و هنگامی که امر ما آمد، شعیب و کسانی را که همراه او بودند، نجات دادیم.

پس حرف ایمان به ولی خدا کافی نیست، بلکه شرط «متنا» بودن و همراهی رانیز لازم دارد.

در خطبه متقین، امیر مؤمنان علی علیہ السلام بعد از شمردن صفات «متقین» آنها را افرادی معرفی می‌کند که به مقام «متنا» رسیده‌اند؛ به همین دلیل، امام مشتاق دیدار آن‌هاست.

۱. الكافی، ج ۸، ص ۲۶۸.

۲. هود: ۹۴.

أولئك شيعتنا وأحببنا ومتنا وَمَعْنَا آهَا شوقاً إِلَيْهم.^۱
آن‌ها شیعیان‌ما، دوستداران‌ما و از ما و همراه‌ما هستند. آه
چقدر مشتاق آن‌ها هستم!

رسیدن به این صفات زیبا، جز با تبعیت از امام حاصل نمی‌شود؛
تبعیتی که سعادت را به ارمغان می‌آورد.

امام علی علیه السلام فرمود:

أَسْعَدُ النَّاسِ مَنْ عَرَفَ فَضْلَنَا، وَتَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ بِنَا، وَأَخْلَصَ خُبَنَا،
وَعَمِلَ بِمَا إِلَيْهِ نَذَبَنَا، وَانْتَهَى عَمَّا عَنْهُ نَهَيْنَا، فَذَلِكَ مِنَّا وَهُوَ فِي دَارِ
الْمُقاَمَةِ مَعَنَا.^۲

خوشبخت‌ترین مردم کسی است که فضل ما را بشناسد و
به وسیله ما به خدا نزدیک شود و در دوستی ما یک دل و
مخالص باشد و به آنچه ما بدان فراخوانده‌ایم، عمل کند و از
آنچه مانهی کرده‌ایم، دست بردارد. چنین کسی از ماست و در
سرای ماندگار، همراه ما خواهد بود.

در روایت دیگری راه «منا» شدن، تمسمک به اهل بیت علیهم السلام معرفی
شده که درنهایت به تبعیت می‌رسد.

۱. کنز الفوائد، ج ۱، ص ۹۱.

۲. غرر الحكم و درر الكلم، ص ۲۱۲.

امام کاظم علیه السلام فرمود:

**طوبی لشیعینا الشمشکین بحینا في غيبة قائنا الثابتین علی
موالاتنا والبرائة من أغدائنا أولئک متناوئون منهم.**

خواش به حال شیعیان ما! آن‌ها که در غیبت قائم ما به حبل
ما متمسک هستند، بر دوستی و موالات ما ثابت قدم‌اند و از
دشمنان ما برایت می‌جویند. آن‌ها از ما هستند و ما از آن‌ها.

در مسیر تبعیت، آنچه مهم است تبعیت بی‌چون و چراست، نه
تبعیتی که دل من بپسندد. وقتی اهل‌بیت علیهم السلام می‌فرمایند در
دوران غیبت به فقیه عادل باید مراجعه نمود، این دستور را باید
بی‌کم وکاست تبعیت کرد تا تمرينی باشد برای تبعیت از امام
عصر فرجه الشفیف.

اما اگر با شباهات و شایعات دشمن، ولایت فقیه را زیر سؤال بردیم
یا برای مسائل جناحی، از ولی فقیه اطاعت نکردیم، بدانیم که
در لحظه حساس اطاعت از ولی عصر فرجه الشفیف هم مشکل خواهیم
داشت.

۲. ایمان

ایمان، منشأ حرکت به سمت امور متعالی است. بدون ایمان،
زندگی، سُست و سرد می‌شود و بسنده کردن به امور حیوانی در

رأس اولویت‌های انسان قرار می‌گیرد. ایمان تعهد می‌آورد و انسان را به دنبال وظایفش در برابر خدا و ولی او می‌کشاند.

در زمان پیامبر، اعراب افتخار کنان نزد حضرت آمدند و مدعی ایمان شدند؛ در حالی که هنوز ایمان در قلب هایشان داخل نشده بود.

«قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلِكَنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ»^۱

بادیه نشینان گفتند ما ایمان آور دیم. بگو شما ایمان نیاورد هاید، ولی بگویید اسلام آور دیم و هنوز ایمان داخل در قلب هایتان نشده است.

همین بی ایمانی موجب شد اهل بیت ﷺ پس از پیامبر اکرم ﷺ با کمترین یار، نهضت را ادامه دهند؛ زیرا فقط مؤمنان واقعی دغدغه یاری ولی خدا را دارند.

«وَمَا أَنَا بِظَارِدٍ الَّذِينَ آمَثُوا... وَيَا قَوْمَ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنَّ
طَرَدْتُهُمْ»^۲

من مؤمنان را از خودم دور نمی‌کنم... ای قوم من، اگر من مؤمنان را طرد کنم، چه کسی مرا یاری خواهد کرد.

۱. حجرات: ۱۴.

۲. هود: ۳۰.

این کلام حضرت نوح علیہ السلام است که به یاری مؤمنان، دل خوش کرده است؛ مؤمنانی که مال و جایگاهی ندارند، اما ایمان دارند؛ ایمانی که آن ها را به سمت ولی خدابه حرکت درآورده است.

البته ایمان درجاتی دارد. مؤمنی که با درجه شش امام را یاری می کند، بسیار فرق دارد با مؤمنی که با درجه پنج امام را یاری می کند. باید همیشه دغدغه ارتقای ایمان داشته باشیم تا در مسیر یاری نیز بهره بیشتری نصیبمان شود.

امام به اندازه ایمان افراد، آن ها را در مسیر یاری قرار می دهد و توفیق یاری نصیبشان می کند.

راه تقویت ایمان

در مرحله اول، باید ادله قوی برای اثبات آنچه می خواهیم به آن ایمان داشته باشیم، بیابیم و شبها تی را که درباره آن مطرح شده، رفع کنیم تا از حیث عقلی و ذهنی به آرامش برسیم. مرحله بعدی که اهمیت بسیاری دارد، این است که آنچه را دانستیم، به باور قلبی و دلمان را به آرامش برسانیم.

وقتی ایمان آمد، وظیفه داریم با اعمالی آن را تقویت کنیم؛ زیرا بعضی از کارها ایمان ما را ضعیف می کند و درنهایت از بین می برد. پس عزیزان، به کتب عقاید مراجعه کنید و شناخت خود را از خداوند، پیامبر، امام و معاد عمق بیخشید.

اما در راه تقویت ایمان چه کنیم؟ به چند نمونه اشاره می کنیم:

الف) احترام به حس تقدس‌گرایی

در وجود مؤمن، حس تقدس‌گرایی وجود دارد. این حس به شدت باید تقویت شود تا ایمان را ارتقا دهد. دشمن با تمام ظرفیت خود، حرکتی خزنده را در شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی برای تخریب این حس آغاز کرده است تا کودکان ما در بازی‌های رایانه‌ای سردر مساجد را به راحتی ویران کنند یا چشم‌شان به صحنه‌های عریان عادت کند. زیر سؤال بردن خدا، دین و امام از دیگر اهداف شبکه‌های ماهواره‌ای است. ایجاد شبکه به راحتی می‌تواند حس تقدس‌گرایی را ضعیف سازد؛ زیرا اکثر مردم به دنبال جواب شبکه نمی‌روند تا با جواب‌های عقلی و نقلی، شبکه را از سر بیرون کنند. پس شبکه در ذهن می‌ماند و روزبه روز عمیق‌تر می‌شود و در نهایت ضربه خود را به ایمان فرد وارد می‌سازد.

قرآن قداست دارد؛ پس باید مورد احترام شدید قرار گیرد. این احترام به صورت نامحسوس ایمان را ارتقا می‌دهد.

نام اهل‌بیت ﷺ قداست دارد. با احترام به نام چهارده معصوم و انبیاء ﷺ، حس تقدس را در خود تقویت می‌کنیم و از مواهیش برخوردار می‌شویم.

نام امام را با لقب و احترام ببریم و هنگام نوشتن، به جای (ع)، علیه السلام بگذاریم و....

سادات، پدر و مادر، نان، ریش‌سفید، تربت امام حسین علیه السلام و... همه قداست دارند و احترامشان واجب است. ترویج جوک‌هایی که حس تقدس را تخریب می‌کند هم از طرف دشمن است و با برنامه‌ریزی و هدفمند در اختیار بچه‌شیعه‌ها قرار می‌گیرد.

آیت‌الله خزعلی از شاگردان امام خمینی ره بودند. ایشان تعریف می‌کردند به شهری برای سخنرانی رفتم. اتفاقی در اختیار من قرار دادند تا استراحت کنم. هنگامی که روی تخت خوابیدم، متوجه عکس امام شدم که به دیوار چسبیده و پای من مقابل عکس امام، دراز شده است. با خود گفتم این آقا، هم استاد من بوده و هم از فرزندان حضرت زهرا علیها السلام است. بهتر است روی زمین بخوابم تا پایم مقابل ایشان دراز نشود... همان شب، امام را در خواب دیدم که به من راه چگونگی توسل را یاد دادند. دیدم دست‌هایشان را به سمت آسمان گرفته‌اند و می‌گویند: الٰهی به حق فاطمه علیها السلام....

ب) اصلاح ظاهر

هیچ شکی نیست که ظاهر بر باطن اثرگذار است. اگر ظاهر ما به شکل افرادی شد که خدا و دین را قبول ندارند، آرام آرام این ظاهر، ایمان ما را تضعیف خواهد کرد.

قَلْ مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ إِلَّا أُوْشَكَ أَنْ يَكُونَ مِنْهُمْ!
کم اتفاق می‌افتد کسی شبیه به قومی شود و از آنان نشود.

نمی‌شود ظاهر، مورد پسند خدا نباشد و حرف از ایمان به خدا و

دل پاک زد.

اصلاح ظاهر بسیار مهم است؛ زیرا بسیار نرم و بی‌صدا ایمان را تخریب می‌کند.

تذکر این نکته لازم است که دین اسلام طرفدار زیبایی و شیک پوشیدن است، اما نباید در این امور به دنبال تقلید از غرب یا گروه‌های منحرف رفت.

ج) حلال خوری

مال حرام، ایمان را می‌سوزاند و مال شببه‌ناک اگر جبران نشود، ایمان را ضعیف می‌کند و رفته‌رفته از بین می‌برد.

وقتی ایمان از بین رفت، انسان در مقابل امام می‌ایستد و برای اینکه سخنان امام را نشنود، هلهله می‌کشد.

مُلِئَتْ بُطْوُنُكُمْ مِنَ الْحَرَامِ.

شکم‌هایتان از حرام پرشده است.

بی‌ایمانی، چه بلایی بر سر انسان می‌آورد که در مقابل کلام شیوه‌ای امام، موضع منفی می‌گیرد و سوت و کف می‌زند تا آن کلام دلنشین را نشنود.

د) دوست داشتن و محبت به خانواده

ایمان قوی، اخلاق را اصلاح می‌کند. رفتار خوب به خصوص با همسر، نشانه ایمان قوی است. رفتار شایسته با اهل‌وعیال،

موجب تقویت ایمان است.

پیامبر اکرم ﷺ فرمود:

خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِيٍّ!^۱

بهترین شما، بهترینتان برای خانواده‌اش است و من بهترین شما برای خانواده‌ام هستم.

أَكْمَلُكُمْ إِيمَانًا أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا.^۲

کامل‌ترین شما از حیث ایمان، نیکو خلق‌ترین شماست.

ه) خیر رساندن به دیگران به خصوص پدر و مادر اهل خیر، اهل ایمان هستند. ظهور و بروز ایمان، انجام کار خیر در خانه و اجتماع است. خیر مؤمن به همه، حتی حیوانات هم می‌رسد. انسان‌ها از دست مؤمن در امان و به خیر او امیدوارند. در این میان، پدر و مادر سهم بسزایی دارند و خیر مؤمن بیشتر از همه به پدر و مادرش می‌رسد. او همیشه در فکر خوش حال کردن والدین و رفع نیازهای آن‌هاست.

و) سازش و مدارا با مردم، به خصوص همسایگان مدارا یکی دیگر از نشانه‌های ایمان قوی است. با مردم به ویژه با همسایه باید به سازش و مدارا رفتار کرد تا ایمان در قلب قوت گیرد و عمیق شود.

۱. من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۴۴۳.

۲. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۸۷.

ز) مطالعه و تفکر درباره بحث معاد
برای این بحث، کتاب معاد از آیت‌الله دستغیب پیشنهاد می‌شود.
ح) تلاوت قرآن

﴿وَإِذَا ثُلِّيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾

تلاوت قرآن در ازدیاد ایمان، بسیار مؤثر است. انس با قرآن،
تزریق ایمان را به قلب به دنبال دارد.

ط) توجه به داده‌ها و عنایت‌های خداوند متعال
تفکر درباره نعمت‌های خدا، محبت خداوند را درون ما بیدار
می‌کند و به سمت تقویت ایمان می‌کشاند.
کتاب توحید مفضل در این زمینه پیشنهاد می‌شود.

۳. صداقت

از شروط یاری امام، می‌توان به عنصر مهم صداقت اشاره کرد.
بدون صداقت، راه به این بارگاه نداریم که در آستان اهل‌بیت علیهم السلام
صداقت و راستی موج می‌زند.

مهاجران مکه که از همه اموال خویشتن گذشتند و برای یاری
رسول‌الله دست به هجرت زدند، در قرآن کریم به وصف صداقت
تحسین شده‌اند.

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ... وَيَئْنُصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ

الصادِقونَ!

مهاجرین فقیری کسانی که ... و یاری کردند خدا و رسول را،
آنان راست گویان هستند.

چرا دروغ، ما را از امام و یاری او دور نکند، درحالی که گناهی کبیره
است که از شرب خمر هم نزد خداوند متعال سنگین‌تر است؟
امام با قرآن^۱ فرمودند: «الْكَذُبُ شُرٌّ مِّنَ الشَّرَابِ»^۲ دروغ، بدتر از
شراب است».

۴. شناخت امام

شناخت مقام و جایگاه کسی که می‌خواهیم او را یاری کنیم،
بسیار مهم است؛ مهم‌تر از آن، شناخت اهدافی است که با یاری
امام، زمینه رسیدن به آن اهداف حاصل می‌شود.

بدون این شرط، پای ما در مسیر یاری امام و رسیدن به ظهور و در
صعود به قله عبودیت، لنگ خواهد بود.

امامی که خدا نیست، ولی انسانی خدایی است. صفات خدا را
داراست. چشم خدادست؛ پس همیشه ناظراست. گوش خدادست؛
پس همیشه می‌شنود، حتی نجواهای ما را. دست خدادست؛ پس
کارها به دست او و به واسطه او انجام می‌گیرد.

امامی که وارث آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی^{علیهم السلام} است.

۱. حشر: ۸.

۲. بحار الانوار، ج ۷۲، ص ۲۶۳.

امامی که هرچه معصومان علیهم السلام داشته‌اند، از کمالات و صفات عالی، همه به او بهارث رسیده است.

امامی که دعوت نبوی، صولت حیدری، عصمت فاطمی، حلم حسنی، شجاعت حسینی، عبادت سجادی، مفاخر باقری، آثار صادقی، علوم کاظمی، حجت‌های رضوی، جود تقوی، هدایت نقوی و هیبت عسکری علیهم السلام همه نزد اوست.

امامی که «بِيُمْنِيهِ رُزْقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ»^۱ است.

در بحث شناخت امام بیش از این باید گفت، اما چون غرض کتاب بیشتر ارائه راهکارهای یاری امام است، به اجمال اکتفا و به چند مورد از شاخصه‌های شناخت امام اشاره می‌کنیم.

امام را بشناس

يعتی بدان او امام است از طرف خداوند؛ پس باید به او اقتدا کرد تا خداوند راضی شود. «امامٌ مِنْ قِبْلِ اللَّهِ».^۲

يعتی بدان او واسطه فیض بین خلق و خالق است و اگر نباشد، زمین اهلش را فرومی‌بلعد. «لَوْلَا إِلَمَّامٌ لَسَاحَّتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا».^۳

يعتی بدان او عالم است به گذشته، حال و آینده، به آسمان‌ها و به زمین. علمش از خدادست و بر همه مخلوقات احاطه دارد، و

۱. «به برکت او دیگران روزی می‌خورند و به خاطر وجودش آسمان و زمین پابرجاست» (دعای عدیله).

۲. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۱۵.

۳. اصول کافی، ج ۱، ص ۳۳۴.

اوست همو که «مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ»^۱ است.

یعنی بدان او چشم خداست در میان مردم، حجابی بین او و مردم نیست. همه را می بیند و کلام همه را می شنود. او مصدق همان مؤمنی است که می بیند.

﴿فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾^۲

عمل شما را خدا، رسول و مؤمنان می بینند.

یعنی بدان او ولایت تکوینی و تشریعی دارد.

در کون و مکان به اذن الله تصرف می کند. برایش شفای مریض و بینا کردن نایینا کاری ندارد. مُلک عظیم خداوند در دست اوست، که فرمود: «وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا»؛^۳ یعنی بدان اینها را ولی در دانسته ها توقف نکن، بلکه این معارف را به باور برسان تا با قلب امام را بشناسی و این باور قلبی تو را به یاد مداوم او برساند و به محبت و عشقش؛ که عاشق در مسیر یاری معشوق، سر از پا نمی شناسد.

پس برای شناخت، قدم اول مطالعه است.^۴

۱. رعد: ۴۳.

۲. توبه: ۱۰۵.

۳. نساء: ۵۴.

۴. مطالعه این کتاب ها پیشنهاد می شود: نگین آفرینش (جمعی از نویسنده‌گان)، ضرورت طرح معارف مهدویت (استاد شاکری)، یگانه دهر (نگارنده)، آفتاب مهر (جمعی از نویسنده‌گان)، تالب چشم (گزیده سه منبع

قدم دوم تفکر و تأمل.

قدم سوم تهذیب و تزکیه نفس که معارف بر قلب پاک و تزکیه شده می نشینند.

۵. ورع و تقوا

تا پاک نشویم، توفیق خدمت جانانه به پاکان نصیبمان نمی شود.

أَعِينُونِي بِوَعْدِكَ وَاجْتَهَادِكَ وَعَفَّةِ وَسَدَادِ
مرا با ورع و دوری از گناه یاری کنید.

این کلام مردی مظلوم است که در عالم پیچیده: «مرا یاری کنید»، منتها قدم اول این است که خودتان پاک شوید. چشمنان، گوشستان و زبانتان آلوده نباشد. چشمی که می خواهد خرج امام شود باید اهل معصیت و نگاه حرام نباشد و....

اگر درون ما ناپاک شد، قلب ما به سمت یاری امام اشتیاق نشان نخواهد داد و این توفیق بزرگ به واسطه معصیت، سلب می شود و محرومیت از بزرگترین موهبت الهی گریبانمان را می گیرد و زمین گیرمان خواهد کرد.

معتبر مهدوی)، مکیال المکارم (آیت الله موسوی اصفهانی)، قافله سالار (استاد ابازدری)، تو می آیی (آیت الله علی صفائی)، دادگستر جهان (آیت الله امینی)، تاریخ عصر غیبت (استاد پورسید آقایی) و....

از امام رضا علیه السلام پرسیدند: چرا حواریون، حواریون نامیده شدند؟ فرمود: به این دلیل که آن‌ها درون خود و دیگران را با پندواندرز، از آلودگی گناهان پاک و تمیز می‌کردند.^۱

دعوت به ورع و تقوا، قدم اول است که اگر این شرط را حاصل کردیم و نشان دادیم از عهده نفس خویش و هواهای نفسانی خود برمی‌آییم، امور دیگر برای یاری امام، بر ما مکشوف و راه باز و توفیق یاری گستردۀ تری نصیبان می‌شود.

۶. دین یار شدن

امام صادق علیه السلام چهار هزار شاگرد داشتند که درس دین را در محضر امام می‌آموختند، اما از این تعداد بیست نفر یار امام نبودند.

دین داری اگر به مرحله «دین یاری» نرسد، امام، تنها، غریب و بی‌کس می‌ماند. دین دار خودش به بهشت می‌رود، اما توانایی ندارد کسی را همراه خود به بهشت ببرد؛ اما دین یار دست هزاران نفر را می‌گیرد و با خود به بهشت می‌برد.

اشرگذاران در تاریخ، دین یاران بوده‌اند، نه دین داران. دین دار نمی‌تواند محور باشد یا موجی ایجاد کند، اما دین یار با شجاعت و مدیریت، محور بسیاری از امور خیر قرار می‌گیرد. انسان دین یار، جریان‌ساز است. جو محيط را با خودش همراه می‌کند، نه اینکه جو زده و همنگ جماعت بشود.

۱. علل الشرایع، باب ۷۲، ص ۱۰۱، ح ۱.

بهره بردن از امام، به مقدار یارانی بوده است که اطراف او پروانه وار طواف می‌کردند؛ و گرنه، امیرمؤمنان علیهم السلام در آن ۲۵ سال خانه نشینی با امیرمؤمنان پنج سال حکومت هیچ فرقی نداشتند.

انسان‌های منتظر، دین‌یار هستند. آن‌ها دغدغه‌شان تلاش برای برپایی دین در جهان است.

برای عبور از دین‌داری به دین‌یاری مقدماتی لازم است:

الف) گذشتن از خود

سواربراس، قصد عبور از رودخانه داشت، اما هرچه تلاش می‌کرد، اسب حرکت نمی‌کرد. با غبانی بیل به دست که از آن حوالی رد می‌شد، متوجه مشکل شد. با بیلش آب را گل آلود کرد. اسب حرکت را آغاز نمود.

گفت: چه کردی؟ با غبان گفت: آب را گل آلود کردم که خودش را در آب نبینند. تا خودش را می‌دید، حاضر نبود روی خودش پا بگذارد و حرکت کند.

خودبینی مانع حرکت است. انسان‌های خودبین خیرشان به دیگران نمی‌رسد. غرق در منافع خود و گرفتار خودخواهی‌های دنیا هستند. برای دین‌یاری باید از خود گذشت؛ نام من و نان من نباید مطرح باشد. پیامبر اسلام علیهم السلام، اول دین‌یار عالم بودند. در صلح حدیبیه، کفار بھانه آوردند که ما کلمه «رسول الله» را قبول نداریم، باید پاک شود. پیامبر عظیم الشأن به راحتی نام خودشان را

پاک کردند و حرکتی عظیم در گسترش اسلام آغاز شد.

اگر جایی برای نام و شهرت خود ناراحت شدیم، بدانیم در دین یاری لنگ هستیم. حضرت ابراهیم علیه السلام زن و بچه اش را در سخت ترین شرایط، در بیابانی بی گیاه جای داد تا اقامه نماز کنند و خودش تعلقی را که مانع دین یاری است، نداشته باشد.

«رَبَّنَا إِنِّي أَنْكِثُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ لِيقيموا الصلاة...»^۱

پروردگارا، من خانواده ام را در وادی بی گیاه و خشک جای دادم... تا نماز را اقامه کنند.

خطاب به موسی علیه السلام «فاخلع نعلیک» می آید که کنایه از تعلقات است؛ یعنی اگر بچه من، همسر من، مال من... را دیدی، هنوز درگیر خودت هستی و به درد من نمی خوری.

امام حسین علیه السلام خود و اهل بیت شریف‌ش را فدا کرد تا بندگان خدا دین را فراموش نکنند.

وَبَذَلَ مُهْجَّةً فِيهِ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَّالَةِ.^۲

جان خود را در راه تو فدا کرد تا بندگان را از جهالت نجات دهد.

۱. ابراهیم: ۳۷.

۲. زیارت اربعین.

اما کسانی که اسیر خود بودند، با اینکه برای یاری امام نامه هم نوشته بودند، توفیق نصیبشان نشد؛ زیرا مانع بزرگی به نام خودشیفتگی و خودبینی، خودنمایی می‌کرد.

امام حسین علیه السلام در آغاز قیام خود فرمود: «مَنْ كَانَ بَادِلاً فِينَا مُهْجَّةً، وَ مُؤْطِنًا عَلَى لِقاءِ اللَّهِ نَفْسَهُ، فَلْيَرْحُلْ مَعَنَا! آن که خون خود را (که تمام وجودش است) برای ما بذل می‌کند و خود را برای دیدار با خدا آرام کرده است، با ما کوچ کند».

شرط همراهی با امام برای یاری او، گذر از خودبینی است. نفسی که تمام فتنه‌ها از اوست، بزرگ‌ترین مانع دین‌یاری می‌شود و جلوی حرکت را می‌گیرد.

ب) هجرت

دین‌یاران، اهل هجرت هستند. آن‌ها در مکان و زمان محدود نمی‌شوند. برای رسیدن به هدفشان که یاری امام و دین است، کوچ می‌کنند و تمام سختی‌ها را به جان می‌خرند.

هجرت نبی مکرم ﷺ از مکه به مدینه، در یاری دین سهم بسزایی داشت. هجرت امیر مؤمنان علی علیه السلام از مدینه به کوفه، هجرت امام حسین علیه السلام از مکه به کربلا که منشأ حیات دین شد. هجرت امام رضا علیه السلام از مدینه به طوس، نهال تشیع را در ایران بارور کرد و برکات بی‌شماری به دنبال داشت.

برای رسیدن به یاری امام، باید به درجه عظیم رسید و هجرت،
نه تنها ما را به درجه عظیم، بلکه به فوز اکبر می‌رساند.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾^۱

کسانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و در راه خدا با اموال و
جان‌هایشان جهاد می‌کنند، نزد خدا بالاترین درجه را دارند و
آنان رستگاران اند.

بدون هجرت، عبور از مرحله دین‌داری به دین‌یاری امکان‌پذیر نیست، اما هجرتی که از ما انتظار دارند، هجرت از سیئات به حسنات است. باید از بدی‌ها هجرت کنیم و به سمت خوبی‌ها گام برداریم.

امام علی علیه السلام فرمودند: «أَنَا الْمَهَاجِرُونَ الَّذِينَ يَهْجِرُونَ السَّيِّئَاتِ وَ
لَمْ يَأْتُوا بِهَا»^۲ همانا مهاجران واقعی کسانی هستند که از گناهان هجرت می‌کنند و مرتكب آن نمی‌شوند».

این هجرت راه را برای یاری امام و دین‌یاری باز، و همچنین، زمینه رشد و صلاح ما را فراهم می‌کند.

البته اگر محیط زندگی‌مان فاسد است یا زمینه فساد را ایجاد می‌کند، لازم است از نظر مکانی نیز هجرت کنیم که برکات

۱. توبه: ۲۰.

۲. بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۹۹.

بسیاری به دنبال خواهد داشت.

ج) دین حداکثری

سومین مقدمه عبور از دین داری به دین یاری، داشتن دین
حداکثری است.

دین حداقلی، هنرش این است که انسان را به بهشت برساند.
کسانی که دنبال حاکمیت دین داران در تمام هستی هستند،
ناید از آموزه‌های فراوان دینی روی‌گردان باشند. دین، برنامه
سعادت است و بهره بردن از حداقل فرامیمن، دین ما را در مرحله
دین داری نگه می‌دارد.

پیامبر اکرم ﷺ اول دین یار بوده‌اند که نماز شب بر ایشان واجب
بوده است. بدون انرژی گرفتن، نمی‌توان با قدرت و قوت در این
راه حرکت کرد.

انجام مستحبات و ترک مکروهات، قوت مؤمن را افزون می‌کند
و او را در مسیر عبور قرار می‌دهد. توجه خاص به نماز واجب و
نمازهای مستحبی، تأثیر بسزایی در این مرحله دارد. سجده‌های
طولانی نیز که سفارش نبی مکرم ﷺ بوده است، نقشی پررنگ
برای دریافت نورالله ایفا می‌کند. برای خیر رساندن و دستگیری
باید بتوانیم مسیر را در جلوی چشم دیگران روشن کنیم که لازمه
آن، داشتن نوری قوی در قلبمان است.

عمل به مستحبات و دوری از مکروهات، به شرط دوری از عجب
و کبر و غرور، سفارش اهل علم و رفتگان طریق سعادت است.

پیامبر اکرم ﷺ با نماز شب به مقام شفاعت رسیدند. به ما نیز گفته‌اند که با زیارت عاشورا به مقام شفاعت می‌رسید.

أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامُ الْخَمُودُ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ!

در روایت داریم زائر امام حسین علیه السلام اهل شفاعت است.

د) خدامحوری

زندگی براساس خدامحوری، ظرفیت انسان را افزایش می‌دهد و به مسیر یاری دین می‌رساند. حرکت براساس رضایت و دغدغه امام نیز در همین راستاست.

انسان ولایت‌مدار، امام را در تمام شئون زندگی خود حاضر می‌بیند، خواسته‌های امام را بخواسته‌های خود مقدم می‌دارد و غایت و هدف زندگی اش را امام قرار می‌دهد.

ولایت یعنی حضور امام در تمام عرصه‌های زندگی؛ حال چه این عرصه‌ها فردی باشد، چه اجتماعی.

کسانی که در فکر یاری امامشان هستند، امام را در متن زندگی خود می‌بینند، نه در حاشیه آن. از این‌رو، تمام حرکات و سکنات خود را با امام تنظیم می‌کنند و با مدار رضایت امام قدم برمی‌دارند.

لازم‌هه خدامحوری و به دنبال دغدغه امام بودن، توجه به همه ابعاد دین است. اگر بخواهیم محور تمام امورمان خدا باشد، باید

اندیشه‌مان خدایی شود. برای رسیدن به اندیشه خدایی، چاره‌ای جز توجه به ابعاد مختلف دین نداریم.

توجه به سه حیطه عقاید، اخلاق و احکام، اندیشه ما را به سمتی می‌برد که محور امورمان خداوند متعال خواهد شد.

شایسته است در هریک از این زمینه‌ها مطالعه کنیم یا اینکه خدمت استادی برسیم و عقاید و اخلاق و احکام را از اهل فن درس بگیریم.

۷. عاشورایی شدن

يَا دِغْبِلُ اِزْتِ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَنْثَ نَاصِرُنَا وَ مَادِحُنَا مَا
دُمْتَ حَيَّا فَلَا تُقْصِرْ عَنْ نَصْرِنَا مَا اسْتَطَعْتَ^۱

ای دغبل، برای حسین علیه السلام مرثیه بگو. تو تا زنده‌ای، یاور و ستایشگر مایی؛ پس تامی توانی از یاری ماکوتاهی مکن.

مرثیه خواندن و اشک ریختن بر سرور و سالار شهیدان، انسان را از رذایل و گناهان پاک می‌کند و با امام و مرام او ساختیت ایجاد و توفیق یاری را نصیب می‌نماید.

امام باقر علیه السلام می‌فرمایند:

۱. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷.

در روز عاشورا برای امام حسین علیه السلام مجلس عزا برپا سازید و
بر مصایب آن حضرت اشک بربیزید و یکدیگر را تعزیت دهید و
بگویید:

أَعْظَمُ اللَّهُ أَجْوَرَنَا بِصَابِنَا بِالْحُسَينِ، وَجَعَلَنَا وَإِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ
بِشَارِهِ مَعَ وَلِيَّ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ^۱
خداوند به جهت سوگواری، به ما اجر و پاداش بزرگی عطا کند و
ما و شمار از خون خواهان او با ولی اش حضرت مهدی علیه السلام عَلَيْهِ السَّلَامُ
از آل محمد علیهم السلام قرار دهد.

کسی که مجلس عزای سید الشهداء را اقامه نماید و اهل مرثیه
شود، شرط رسیدن به یاری امام را به دست آورده است.

لازم است برنامه‌ای همیشگی برای خواندن مرثیه و همچنین
زيارت عاشورا داشته باشیم تا از این قافله عقب نمانیم؛ زیرا ندای
«هل من ناصر ينصرني» ابا عبد الله علیه السلام هنوز به گوش می‌رسد و در
این زمان لبیک به این ندا، رفتن به سمت یاری امام عصر علیه السلام
است.

در زیارت امام حسین علیه السلام آمده است:

فقد اجابت قلبی و سمعی و بصری^۱

اگرچه نبودم تا اجابت کنم وقتی طلب کمک می‌کردی وزبانم
شما را پاسخ نداد وقتی طلب یاری می‌نمودی، پس الان با قلب
و گوش و چشم اجابت می‌کنم.

یعنی هر طور می‌توانی باید اجابت کنی و ندای «هل من ناصر
ینصرنی» را با جان و دل خریدار باشی که الان حسین زمان به دنبال
توست تا به اجابت، قدمی برای یاری اش برداری؛ که ثمره این
اجابت، احیا و زنده شدن روح ماست.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحِبِّيْكُمْ﴾^۲

ای مؤمنان، اجابت کنید خدا و رسول را هنگامی که شما را
می‌خوانند برای اینکه زنده تان سازند.

ثمره این اجابت، زندگی پرنشاط و زیباست؛ همان که ما را از مرگ
جهالیت هم دور می‌سازد.

و در صورت اجابت، اجر عظیم شامل حال ما می‌شود.

۱. زیارت امام حسین علیه السلام در اول ماه ربیع.

۲. انفال: ۲۴.

﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرًا عَظِيمًا﴾^۱

کسانی که اجابت کردند خدا و رسول را بعد از اینکه زخم به بدن هایشان اصابت کرد، کسانی که نیکوکاری و پرهیزکاری نمودند، پاداش عظیمی دارند.

این آیه به خوبی اجابت کنندگان را مشخص نموده است:

﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا﴾

کسانی که نیکوکاری کردند و اهل تقوا هستند، خدا و رسول را اجابت می نمایند.

از آثار دیگر این اجابت، بخشش گناهان و در پناه امام قرار گرفتن است.

﴿يَا قَوْمَنَا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجُكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ﴾^۲

ای قوم، اجابت کنید داعی الله را وایمان بیاورید به او. گناهاتتان بخشیده می شود و شما را از عذابی در دنای پناه می دهد.

۱. آل عمران: ۱۷۲.

۲. احقاف: ۳۱.

و در زیارت آل پس به امام عصر فوجه الشیعه^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} با لقب داعی الله سلام می‌دهیم: «السلام عليك يا داعی الله».

اجابت ندای «هل من ناصر ينصرني» امام حسین علیه السلام در روز عاشورا، امروز در قرن بیست و یکم بالبیک به حضرت مهدی فوجه الشیعه^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} محقق می‌شود. یکی از شرایط این لبیک و یاری امام، ارتباط عمیق با امام حسین علیه السلام است. این ارتباط، دروازه‌های شهر پاکی را برای شخص باز می‌کند و این پاکی و تزکیه نفس، او را به یاری امام می‌رساند.

سنخیت با یاری شونده در امر یاری او، بسیار مورد اهمیت است.

یاری شونده همان کسی است که صبح و شام برای جد غریب‌ش حضرت سید الشهداء علیه السلام مرثیه می‌خواند و اشک می‌ریزد.

لَأَنْدُبَنَّكَ صَبَاحًا وَمَسَاءً وَلَا يَكِنَّ عَلَيْكَ بَدَلَ الدُّمُوعَ دَمًا!
صبح و شام برای شما ناله می‌کنم و به جای اشک بر شما خون
می‌گریم.

ما با گریه بر شهید نینوا، خود را با امام عصر فوجه الشیعه^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} همراه می‌بینیم و سنخیت بین ما و امام ایجاد می‌شود.

۸. تسلیم امام بودن

یکی از خصوصیات کسی که بخواهد دین خدا را یاری کند، تسلیم محض بودن است.

حضرت ابراهیم علیہ السلام که برای اعتلای کلمة الله و ترویج دین خداوند متعال از هیچ کوششی دریغ نکرد، تسلیم محض خدا بود.

﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۱

هنگامی که خداوند به ابراهیم علیہ السلام فرمود تسلیم شو، ابراهیم علیہ السلام گفت: تسلیم پروردگار جهانیان شدم.

یاری حضرت ابوالفضل علیہ السلام برای امامش، زبانزد عام و خاص است. در زیارت ایشان که از امام معصوم رسیده است، می خوانیم:

﴿أَشْهُدُكَ بِالْتَّسْلِيمِ﴾^۲

شهادت می دهم شما تسلیم امام خود بودی.

کسی که می خواهد توفیق یاری نصیب شد، مورد عنایت خاص امام قرار گیرد، چاره‌ای جز تسلیم بودن ندارد.

عبدالله بن ابی عفور خدمت امام صادق علیہ السلام رسید و عرضه داشت:

ای پسر رسول خدا، اگر شما اناری را به دو قسم تقسیم کنید و نیم آن را حلال و قسمت دیگر را حرام شمارید، من نیز نیم اول را حلال و نیم دیگر را حرام خواهم دانست.

۱. بقره: ۱۳۱.

۲. اختیار معرفة الرجال، ج ۲، ص ۵۱۸؛ مهر محبوب، ص ۱۰۶.

امام صادق علیه السلام از شدت تسلیم این شیعه به وجد آمد و او را
تحسین نمود و برایش دعا کرد.^۱

تسلیم همان فروتنی است. وقتی کسی را همه جوره قبول داریم،
در برابر شری تعظیم فرود می‌آوریم. ما در برابر علم یک پروفسور
یا علامه تسلیم هستیم و در برابر او کمال ادب و احترام و تواضع
را به جا می‌آوریم و هرچه بگویید، تسلیم می‌شویم. حال در مقابل
امامی که علمش الهی است چگونه تسلیم نباشیم؟

زید شحام می‌گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: مردی هست
به نام «کلیب» که هر حدیثی یا حکمی از جانب شما بیاید، او
می‌گوید: من تسلیم‌تم؛ لذا ما اورا «کلیب تسلیم» نام گذاشته‌ایم.
امام صادق علیه السلام برای او طلب رحمت نمودند و فرمودند: «می‌دانید
تسلیم چیست؟ تسلیم همان اخبات فروتنی است که در قرآن
کریم به آن اشاره شده است».

«إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ»^۲

کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند و در برابر
پروردگارشان فروتنی می‌کنند.

۱. معجم رجال الحديث، ج ۱۰، ص ۹۸.

۲. هود: ۲۳.

در زمان غیبت، تسلیم امر امام بودن، بسیار ضروری است؛
چنان‌که در دعای عصر غیبت می‌خوانیم.

فَصِّرْنِي عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخْرَى وَلَا تَأْخِيرَ مَا
عَجَلَتْ!

خدا، در این امر مرا آن چنان صابر و شکیباً گردان که تعجیل
آنچه را تو به تأخیر انداخته‌ای، دوست نداشته باشم و نیز
تأخیر آنچه را تو در آن تعجیل نموده‌ای، نخواهم.

افرادی هستند که به دنبال دیدار حضرت، اعمالی انجام می‌دهند،
اما پس از مدت زمانی نامید می‌شوند و از حضرت، گله می‌کنند؛
در حالی که این عزیزان باید بدانند از مقام تسلیم به دورند. عاشق،
تسلیم معشوق است. اگر معشوق فراق می‌پسندد، من هم عاشق
فراقم و اگر وصال می‌طلبد، من هم دنبال وصالم.

یکی درد و یکی درمان پسند
یکی وصل و یکی هجران پسند

من از درمان درد و وصل هجران
پسندم آنچه را جانان پسند

در بحث تسلیم، اطاعت از نواب عام حضرت مهدی علیه السلام نیز
محک بسیار خوبی است. وقتی امام زمان علیه السلام فرمودند به راویان
احادیث و فقهاء مراجعه کنید که آن‌ها بر شما حجت هستند، ما

نیز باید تسلیم این امر و تسلیم احکامی باشیم که آن بزرگواران استخراج کرده‌اند، نه اینکه در مقابل مراجع تقلید برای خودمان نظری قابل باشیم یا با کراحت، نظر آنان را قبول کنیم.

یا در بحث ولی فقیه که امری عقلی و بسیار واضح است، انتقادهای بی‌پایه و اساس وارد کنیم و خود را تسلیم دیدگاه‌هایش که برگرفته از فقه است، ندانیم. هر عقلی حکم می‌کند وقتی معلم غایب است، باید یک نفر در مسند او بنشینند تا کلاس تعطیل نشود. از همین‌رو فرمودند رجوع کنید به کسانی که با مطالعات عمیق از قرآن و روایات می‌توانند نظر ما را استخراج نمایند. کیست که قدرت شیعه را در صورت پیروی از فقیه عادل انکار کند؟ چه ضربه‌ای بر پیکره شیعه وارد می‌کند کسانی که با دشمن برای تخریب این جایگاه الهی همسو شده‌اند.

از ضربه‌ای که ولی فقیه در حکم تحریم توتون و تنباقو به انگلستان وارد کرد تا شکستی که امام خمینی علی‌الله در جایگاه ولایت فقیه به استکبار جهانی تحمیل نمود، تا الان که مثل لاشخور، مملکت شیعه را دوره کرده‌اند و به برکت خون شهدا و ولایت فقیه، کاری از پیش نمی‌برند، همه و همه باعث شده که دشمن تمام تلاش خویش را برای ضربه زدن به این جایگاه عظیم مبذول دارد و چه زیان‌کارند کسانی که به اسم مسلمانی، راه دشمن را دنبال می‌کنند.

نقل است وقتی با فتوای میرزا شیرازی و تبعیت همگانی شیعیان از ایشان، انگلستان شکست خورد، میرزا شیرازی به شدت گریه

می‌کرد و می‌فرمود: با این قضیه دشمن فهمید که ضربه را به کجا باید وارد کند و از قدرت فقیه شیعه باخبر شد.

به خود بیاییم و بابت چند شایعه در فضای مجازی یا حقيقة، ولئن فقیه را تنها نگذاریم و تسليم بودن را تمرین کنیم تا در محضر امام عصر علیه السلام شرمنده نباشیم.

۹. انس با امام

اختصاص زمانی برای نجوا و گفت و گو با امام زمان علیه السلام، زمینه انس حد اکثری با امام را فراهم می‌کند و رفاقت با حضرت حاصل می‌شود.

از لوازم رفاقت، یاری کردن رفیق و برطرف کردن حاجات اوست. از نظر روحی و روانی و ایجاد نشاط و سرزندگی هم، انس با امام آثار بسیار زیادی دارد.

آیت الله کشمیری سفارش می‌کردند:

روزی یک ساعت با حضرت خلوت کنید. در جای خلوت، زیارت آل پیش بخوانید. زیاد بگویید «المستغاث بک یابن الحسن»، «یا صاحب الزمان ادرکنی، یا صاحب الزمان اغثتنی». توسل به او پیدا کنید تارفاقت با حضرت زیاد شود.

اگر روزی سه چهار دقیقه هم این خلوت برای ما پیش بیاید، آثار عمیقی در آینده خواهد گذاشت و دریچه‌های جدیدی

برای انجام اموری که موجب زمینه‌سازی ظهور می‌شود، جلوی چشمانمان باز خواهد شد.

آثار یاری امام عصر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} و روح^{رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى} شریف

یاری امام زمان^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} آثار بسیار مثبتی در زندگی فردی و اجتماعی مادارد. به چند اثر اشاره می‌کنیم.

۱. نصرت خداوند

کسانی که در مسیر یاری امام و زمینه‌سازی ظهور قدم برمی‌دارند، نصرت الهی شامل حالشان می‌شود و از امدادهای الهی نیز بی‌نصیب نمی‌مانند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ يَنْصُرُ الَّذِينَ يَنْصُرُونَ﴾^۱

ای مؤمنان، اگر خداوند را یاری کنید، او شما را یاری خواهد کرد.

یاری خداوند به معنای یاری دین اوست؛ زیرا خداوند، غنی مطلق است و نیازمند یاری کسی نیست. مقصود از یاری دین خدا، یاری متولی امر دین است که این امر به امام واگذار شده است.

در جای دیگر می‌فرماید:

﴿لَيَنْصُرَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُه﴾^۱

خداوند یاری می‌کند هر کس که او را یاری کرده.

حال اگر ما به یاری امام شتافتیم و دین را حمایت کردیم، خداوند با تمام لشکریانش -که «وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»^۲- است ما را یاری می‌نماید و یاری خداوند، قدرت و نیرویی به ما عنایت می‌کند که دیگر هیچ کس بر ما غالب و چیره نخواهد شد.

﴿إِنَّ يَنْصُرُكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾^۳

اگر خدا شما را یاری کند، هیچ کس بر شما غالب و چیره نمی‌شود.

۲. ثبات قدم

هر کس در هر مرحله‌ای از ایمان و در هر سن و سال، گاه گرفتار و سوشه‌های شیطانی می‌گردد. بحث حفظ دین و ایمان، همیشه یکی از دغدغه‌های اصلی انسان‌های متدين بوده است؛ به خصوص در آخرالزمان که فتنه‌ها از درودیوار هجوم می‌آورد و تهدیدهای بیشتری سراغ انسان می‌آید. یکی از مهم‌ترین راهکارها

۱. حج: ۴.

۲. فتح: ۴.

۳. آل عمران: ۱۶۰.

برای حفظ دین و ثبات قدم، یاری امام عصر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} است.

﴿إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُثْبِتُ أَقْدَامَكُمْ﴾^۱

اگر خدا را یاری کنید، یاری تان می‌کند و ثبات قدم ارزانی تان می‌دارد.

یاری خدا به یاری امام حاصل می‌شود و این یاری، ثبات قدم را نصیب انسان می‌کند؛ ثبات قدمی که هم در طول راه زندگی، و هم در لحظه کوچ کردن از این دنیا فانی به آن نیازمندیم. در تاریخ، یاران اهل بیت^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} که دغدغه یاری امامان را داشتند، همگی عاقبت به خیر شده، به زیبایی از این دنیا رحلت کرده‌اند.

۳. در امان ماندن از حسرت روز قیامت

یکی از نام‌های قیامت، «یوم الحسره» است؛ به این دلیل که اکثر مردم در آن روز حسرت می‌خورند و از اعمال خوبیش پشیمان می‌شوند.

﴿أَأَنْ تَقُولَ نَقْسٌ يَا حَسَرَتِي عَلَيْ ما فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ﴾^۲

مباراکسی روز قیامت بگوید: افسوس بر من از کوتاهی‌هایی که در حق خدا کردم! و همانا من از مسخره‌کنندگان بودم.

۱. محمد: ۷.

۲. زمر: ۵۶.

حضرت به معنای غم خوردن برای چیزی است که وقتی شگدشت و دیگر جای جبران نیست.

اما مراد از «جنب الله» چیست؟

امیرمؤمنان علی علیه السلام می فرمایند: «أنا جنب الله الذي يقول: يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ؛ إِنْ هَمَانْ جَنْبُ اللَّهِ هَسْتَمْ كَه درباره اش می گوید: یا حسرتا...».

اما صادق علیه السلام، امامان را مصدق «جنب الله» معرفی می نمایند.

امام صادق علیه السلام فرمود: «نَحْنُ جَنْبُ اللَّهِ؛^۱ مَا جَنْبُ اللَّهِ هُسْتَيْمُ». ■

اگر اهمال کردیم و از یاری و حمایت امام معصوم که مصدق «جنب الله» است، کوتاهی نمودیم، روز قیامت حسرتی خواهیم خورد که سوز و آهش اهل محشر را به تعجب و امی دارد.

البته این حسرت در دنیا نیز گریبان ما را خواهد گرفت؛ چنان‌که در زمان امیرمؤمنان علیه السلام مردم در حمایت و یاری امامشان کوتاهی کردند و تاریخ گواهی می دهد که چگونه به خاک مذلت نشستند. یا در جریان کربلا، مردم کوفه جنب الله را تنها گذاشته، اهمال کاری کردند و امام حسین علیه السلام را در بیابانی خوفناک، همراه خانواده رها کردند و دنبال زندگی خویش رفتند؛ هر چند بعد هم پشیمان شدند

۱. نور الشقلین، ج ۴، ص ۴۹۴.

۲. همان، ص ۴۹۶.

و حسرت خوردند، اما چه سود؟

طرماح، بلدچی بود. با کاروان امام حسین علیه السلام راه افتاد تا راهها را نشان دهد. در میان راه به سمت امام حسین علیه السلام آمد و گفت: من می‌دانم شما حق هستید و باید شمارا یاری کنم. به همین دلیل، این آذوقه‌ای را که برای اهل‌وعیالم خریده‌ام، به آن‌ها می‌رسانم و بعد به شما ملحق می‌شوم.

رفت و پس از چند روز به سمت کربلا برگشت که خبر شهادت امام حسین علیه السلام را شنید. اندوه‌گین شد و بسیار حسرت خورد و گریست، اما دیگر فایده‌ای نداشت.^۱

آری، آن‌که «جنب الله» را رها کند و سراغ زن و قبیله خویش برود، این محرومیت سزاً اوست.

در زمان غیبت امام عصر عَلَيْهِ السَّلَام هم اگر از «جنب الله» غافل شویم، حسرتی خواهیم خورد که دیگر برگشتنی ندارد. هنگامی که زمان ظهور فرارسد و ما به جرم کمکاری در زمان غیبت، توفیق یک خدمت کوچک به امام را نداشته باشیم، حسرتی دوچندان خواهیم خورد، زیرا به دلیل یاری نکردن امام، توفیق در رکاب امام بودن را ازدست داده‌ایم.

۴. رسیدن به فلاح

در لغت نامه ده خدا کلمه فلاح را به رستگاری، باقی ماندن در خیر و نیکویی، فوز و نجات معنا کرده‌اند.

قرآن مجید پاداش کسانی که ولی خدا را یاری نمایند، فلاح قرار داده است.

﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّزُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۱

پس کسانی که به او ایمان آوردند و گرامی‌اش داشتند و یاری‌اش کردند و تبعیت کردند، نوری را که با او فرستادیم. آنان رستگاران هستند.

یاری ولی خدا و ایمان به او، راه سعادت را برای انسان باز می‌کند و افق دید انسان را وسعت می‌بخشد و بقای در خیر را که بقیة الله است، برای او به ارمغان می‌آورد.

امام صادق علیه السلام در تفسیر «آمَنُوا بِهِ» فرمودند: «آمَنُوا بالامام» و در تفسیر «النور» فرمودند: «مراد از نور، امیر مؤمنان علیه السلام و امامان هستند».

۵. توجه خاص حضرت بقیة الله علیها السلام

با مطالعه احوال کسانی که در طول تاریخ، اهل بیت علیهم السلام را یاری

کرده‌اند، متوجه می‌شویم که آن‌ها مورد توجه و عنایت خاص امام قرار می‌گرفتند.

امام صادق علیه السلام را گرامی داشتند و فرمودند: «او یاری‌کننده ماست».

یا توجه خاص امیرمؤمنان علی علیه السلام به مالک اشتر که فدایی امامش بود و درنهایت نیز به مقام شهادت رسید.

تعريف و تمجید‌ها از میشم تمارها، عبدالعظيم حسنی‌ها، زُراره‌ها و... همه، این ملاک را به ما گوشزد می‌کند که اگر در مسیر یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ قدم‌های محکمی برداریم و از جان‌و دل مایه بگذاریم، مورد توجه خاص حضرتش قرار خواهیم گرفت. ان شاء الله!

شیوه‌های یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ

بعد از بیان اهمیت، ضرورت و شرایط یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ، در این گفتار تلاش کرده‌ایم به بیان شیوه‌های یاری حضرت و ارائه راهکار پردازیم. ان شاء الله با عمل به این راهکارها، نام خود را در فهرست یاوران واقعی حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ثبت نماییم.

۱. فراهم کردن زمینه برای آشنایی دیگران با حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ شناخت امام، مهم است، اما شناساندن مهم‌تر است. اگر جامعه ما به شناخت واقعی امام دست یابد، قدمی بزرگ در راه ظهور برداشته شده است. اینکه ماتمام تلاشمان در راه شناخت درست امام به دیگران را صرف کنیم، یکی از بهترین نصرت‌ها را در راه ترویج فرهنگ مهدویت داشته‌ایم.

اگر جوانان ما به شناخت درستی از حضرت دست بیابند و به واسطه آن شناخت، به آن وجود نازین علاقه‌مند شوند، خود در مسیر بستر سازی ظهور قرار خواهند گرفت.

قدم اول در راه شناخت، انتقال معارف مهدویت به صورت زیبا و جذاب است. به چند راهکار برای انتقال معارف نورانی اشاره می‌کنیم.

الف) ترویج فرهنگ مطالعه مهدوی

متأسفانه سرانه مطالعه در کشور ما بسیار پایین است. کشوری که داعیه‌دار زمینه‌سازی برای ظهور و رساندن پرچم به دست صاحب‌الزمان علیه السلام است، شایسته است جوانانی پر مطالعه و اهل تفکر داشته باشد. در این راستا، متولیان امور نشر و نویسندگی نیز باید در جذاب‌سازی معارف و مطالب مهدوی دغدغه‌ای دوچندان داشته باشند تا تمامی اقشار جامعه به سمت کتاب‌های جذاب مهدوی کشانده شوند.

همچنین تخفیف بالا یا اهدای کتاب‌های مهدوی نیز در این راستا، بسیار مناسب به نظر می‌رسد.

ب) برگزاری مسابقات کتاب‌خوانی با موضوع مهدویت

یاری‌کنندگان حضرت مهدی علیه السلام برای آشنایی عموم مردم با معارف مهدوی می‌توانند با انتخاب کتابی زیبا، جذاب و متقن، مسابقه‌ای بزرگ برگزار کنند، البته لازم است با تبلیغات وسیع و ایجاد انگیزه بالا در بحث جوابی، اقدامی صورت گیرد که تمام

خانواده‌ها مشتاق شرکت در این امر مهم باشند.

انتخاب کتاب‌هایی در مقاطع مختلف سنی و درگیر کردن دانش‌آموزان، راه را هموار می‌کند و ما را به هدف نزدیک تر می‌سازد. تهیه بروشور جذاب و کوتاه با موضوعات مختلف مهدوی و نشر آن میان افشار مختلف جامعه نیز مؤثر است.

ج) برگزاری دوره‌های جذاب مهدوی

هیچ‌کس از حرف خوب و خوب حرف زدن فراری نیست. برگزاری نشست‌ها و همایش‌های مهدوی، به همراه برنامه‌های شاد و متنوع دیگر، مردم عزیز را به سمت معارف مهدوی می‌کشاند!

د) دعوت از سخنران جذاب در عرصه مهدوی

ولیای مساجد و مدیران مدارس و ادارات می‌توانند برنامه‌ای ماهانه در راستای ترویج این فرهنگ اختصاص دهند. اگر مخاطبان ما مطلع باشند در این بیست دقیقه که در محضر این سخنران هستند، حرف‌های درست و زیبایی درباره حضرت حجت علیہ السلام خواهند شنید، ترغیب می‌شوند و پیگیر این معارف خواهند بود. حتی والدین هم می‌توانند ماهی یک‌بار از عزیزی که در زمینه مهدویت سرنشته دارد، دعوت کنند و جلسه‌ای خانگی به همراه عزیزان دلپندشان تشکیل دهند.

۱. برای اطلاع از سازوکار برگزاری این دوره‌ها می‌توانید با شعب بنیاد مهدی موعود رض در مرکز استان خود تماس بگیرید.

ه) گفت و گوی چهره به چهره

اثر تبلیغ و گفت و گوی چهره به چهره، به مراتب از سخنرانی‌های عمومی بیشتر است. یاوران حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ از هر موقعیتی برای شناساندن امامشان به دیگران و انتقال این معارف ناب استفاده کرده، در تاکسی، صف نانوایی، مترو، اماکن عمومی و... با جملات سنجیده و حساب شده و گاه تلنگری، می‌توانند جرقه خوبی برای این مباحث روشن کنند.

سوار تاکسی شدم. کنارم جوانی جزوی به دست نشسته بود. سلام کردم. با عجب نگاه کرد و جواب سلامم را داد. تاکسی راه افتاد. گفتم: می‌توانم سؤالی از شما پرسم؟ اول فکر کردن شانی جایی را می‌خواهم. باروی خوش گفت: بله. گفتم: آخرین بار که به یاد امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ افتادی کی بود؟ جا خورده بود، اصلاً فکرش را هم نمی‌کرد من این سؤال را پرسم...

گفتم: شما ظاهراً دانشجو هستی. گفت: بله. گفتم: تا حالا کتابی درباره حضرت خوانده‌ای؟ گفت: بله. چند تایی خواندم. گفتم: چقدر خوب. اسم کتاب‌ها یادتان هست؟ گفت: نه، خیلی وقت پیش بود، یادم نیست.

به ایستگاه نزدیک شده بودیم. کتابی را زکیفم درآوردم و گفتم: خوش حال می‌شم این هدیه را از من قبول کنید. کتاب خوبی است، من خوانده‌ام. خیلی جذاب است. خواستم بگذارم در کتابخانه که با خودم گفتم: من که این کتاب را خواندم، حالا بگذاریک نفر دیگر هم با این معارف آشنا شود. خدمت شما.

تشکر کرد، من هم از او تشکر کردم که وقت شما را در اختیار من قرار داد.

اخلاق خوب، لبخند، ابتدا سلام کردن و... شرایط را برای این گفت و گوها فراهم می‌سازد.

دعوت به مجلس روضه و هیئت هم در این راستا، از اثربخشی بالایی برخوردار است.

همچنین جذب افرادی که به اصطلاح خاکستری هستند و خیلی دغدغه دین و دیانت ندارند، بسیار مطلوب امام عصر^ع است.

اینکه کسی را در حیطه مؤمنان وارد کنیم و حشر و نشرش را به این سو سوق دهیم، در مسیر یاری، بسیار پسندیده است.

بارها می‌دیدم ابراهیم با بچه‌هایی که نه ظاهر مذهبی داشتند و نه به دنبال مسائل دینی بودند، رفیق می‌شد. آن‌ها را جذب ورزش می‌کرد و به مرور به مسجد و هیئت می‌کشاند.

یکی از آن‌ها خیلی از بقیه بدتر بود. همیشه از خوردن مشروب و کارهای خلافش می‌گفت! اصلاً چیزی از دین نمی‌دانست. نه نماز و نه روزه، به هیچ چیز هم اهمیت نمی‌داد. حتی می‌گفت: تا حالا هیچ جلسه مذهبی یا هیئت نرفته‌ام. به ابراهیم گفتم: آقا ابرام، اینا کی هستن دنبال خودت می‌آری؟! با تعجب پرسید: چطور، چی شده؟!

گفتم: دیشب این پسر دنبال شما وارد هیئت شد. بعد هم آمد

و کنار من نشست. حاج آقا داشت صحبت می‌کرد. از مظلومیت امام حسین علیه السلام و کارهای یزید می‌گفت.

این پسر هم خیره خیره و با عصبانیت گوش می‌کرد. وقتی چراغ‌ها خاموش شد. به جای اینکه اشک بریزه، مرتب فحش‌های ناجور به یزید می‌داد!

ابراهیم داشت با تعجب گوش می‌کرد. یک دفعه زد زیر خنده. بعد هم گفت: عیبی نداره، این پسر تا حالا هیئت نرفته و گریه نکرده. مطمئن باش با امام حسین علیه السلام که رفیق بشه، تغییر می‌کنه. ما هم اگر این بچه‌هارو مذهبی کنیم، هنر کردیم.

دوستی ابراهیم با این پسر به جایی رسید که همه کارهای اشتباهش را کنار گذاشت. او یکی از بچه‌های خوب ورزشکار شد. چند ماه بعد و در یکی از روزهای عید، همان پسر را دیدم. بعد از ورزش یک جعبه شیرینی خرید و پخش کرد.

بعد گفت: رفقا، من مديون همه شما هستم. من مديون آقالبرام هستم. از خدا خیلی ممنونم. من اگر با شما آشنا نشده بودم، معلوم نبود الان کجا بودم و....

ما هم با تعجب نگاهش می‌کردیم. با بچه‌ها آمدیم بیرون. توی راه به کارهای ابراهیم دقت می‌کردم. چقدر زیبا یکی یکی بچه‌ها را جذب ورزش می‌کرد، بعد هم آن‌ها را به مسجد و هیئت می‌کشاند و به قول خودش می‌انداخت تو دامن امام حسین علیه السلام. یاد حدیث پیامبر به امیر مؤمنان علیه السلام افتادم که فرمودند: یا علی، اگر یک نفر به واسطه توهدايت شود، از آنچه آفتاب بر آن می‌تابد، بالاتر است.

و) تأسیس مهدکودک و مدرسه باگراییش مهدوی

تأسیس مراکز آموزشی با این رویکرد، یکی از اساسی‌ترین و بنیادی‌ترین کارها برای یاری حضرت است. البته بنا نیست این مدارس و مهدها، تمام وقت کلاس‌هایی با این موضوع برگزار کنند، بلکه برنامه همان برنامه آموزشی نظام آموزش و پژوهش است؛ با این تفاوت که قادر مدرسه همه نیروهای دغدغه‌مند مسائل دینی و مهدوی و عامل به اوامر دین و متخلق به اخلاق اسلامی و مهدوی هستند. با این شرایط، دانش‌آموزان با دیدن این اشخاص، زمینه دریافت معارف مهدوی را در سطوح بالاتر به دست خواهند آورد. در مهدها و مدارس ابتدایی با شیوه‌های گوناگون باید مهربانی امام، زیبایی‌های ظهور و... آموزش داده شود. بازی، شادی و تنوع در این مدارس، پرنگ‌تر از مدارس دیگر است!

مدارس مقطع بالاتر با عنوان «افسران موعود» نیز می‌توانند مورد توجه عزیزان فرهنگی دغدغه‌مند قرار بگیرد.

۲. ترویج نام و یاد امام

یاد امام عصر^ع موجب ترک گناه و آماده شدن فرد برای اتصال روحی با امام شده، او را در مسیر امام قرار می‌دهد. دست تربیت حضرت صاحب^ع بر سر کسانی کشیده می‌شود که به یاد او هستند و برای ترویج نام و یادش تلاش می‌کنند.

-
۱. برای اطلاعات بیشتر و کارکارشناسی، با مرکز تخصصی مهدویت واحد کودک و نوجوان تماس حاصل فرمایید.

فراگیری نام و یاد امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ در کوی و بزن و شهر و روستا، ذهن‌ها را آماده زیباترین اتفاق در جهان می‌کند و یکی از مصادیق یاری آن بزرگوار است.

امام رضا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: «اللهم لاتنسنا ذكره و انتظاره؛^۱ خدايا، یاد و انتظارش را از خاطر ما مبر!»

روشن است که بدون یاد امام، به انتظار که افضل اعمال است نخواهیم رسید. و بدون انتظار به ظهور راهی نخواهیم داشت. ازاین‌رو، زمینه‌سازی برای ظهور و یاری حضرت، با ترویج نام و یاد آن بزرگوار گره خورده است.

برای ترویج نام و یاد حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ به راهکارهایی اشاره می‌کنیم تا مهدی‌یاوران عزیز، موارد بیشتر را با تفکر و مشورت به دست آورند.

۱) پخش دعای عهد و زیارت آل یس در اماكن عمومی (مدرسه، اداره، حتی خانه) در اوقات خاص؛

۲) مقید بودن ائمه جماعات، جمعه و خودمان به خواندن دعای «اللهم کن لولیک» در قنوت نمازها (حدائق نماز عصر)؛

۳) برگزاری سخنرانی‌های عمومی با موضوع مهدویت؛

۴) ساخت کلیپ‌های مهدوی و نشر آن در فضای مجازی (لازم است برای رده‌های سنی خاص، کلیپ‌های متفاوت و جذاب تهیه شود)؛

۵) استفاده از زبان سینما برای معرفی نام حضرت در فضای بین‌الملل (ما وظیفه داریم منجی واقعی را به بشریت معرفی کنیم. حال چه با ابزار فیلم و انیمیشن یا ابزارهای دیگر. برای مثال، اگر روی پیراهن تیم ملی ما در رشته‌های مختلف ورزشی، به جای تبلیغ فلان بانک و فلان بیمه، جمله نقش بینند، آیا جرقه‌ای در دل آن‌هایی که در *Who is Mahdi?* جست‌وجوی حقیقت هستند، روشن نمی‌شود؟)

۶) تهیه و ساخت صوت و پادکست با موضوع مهدوی و نشر آن‌ها به صورت سی‌دی بین اشار مردم، به ویژه رانندگان عزیز، برای پوشش دادن جمعیتی فراوان (حرف‌های زیبا، داستان‌های کوتاه و مطالب ناب را از چند سخنران خوش‌بیان در موضوع مهدویت انتخاب کنیم و به شکل سی‌دی در اختیار عموم مردم قرار دهیم)؛

۷) ساخت سایت یا وبلاگ مهدوی با درج مطالب متقن (با دغدغه ظهور، وارد فضای مجازی شویم، محکم و مستند به همراه جذابیت بالا. در این فضا تلاش کنیم. کوتاهی قشر دغدغه‌مند جامعه در فضای مجازی، باعث شده مخالفان دین بیشتر فضاهای را به اشغال درآورند؛ از همین‌رو، باید با فraigیری آموزش‌های خاص، به سراغ این فضا برویم تا این محیط را به نفع امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ تسخیر درآورдیم و از این امکانات استفاده بهینه نماییم. حتی برگزاری مسابقات وبلاگ‌نویسی با موضوع مهدویت و ایجاد رقابت در نسل نو، می‌تواند ما را در این امر خیر یاری رساند)؛

۸) نصب تابلویی مزین به نام حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ به دیوار منزل،

اداره و مدرسه، به همراه نوشتن احادیثی کوتاه در زمینه مهدویت (در فضای شهری نیز شهرداری محترم یا گروههای فرهنگی می‌توانند با استفاده از نمادهای شهری یا بیلبوردها، احادیث اهل بیت علیهم السلام را درباره امام عصر فرج‌الله‌ تعالیٰ به صورت بسیار زیبا و نمایان نوشه، در معرض دید عموم بگذارند. همچنین تهیه آویزهای بسیار زیبا و با رنگی شاد، مزین به نام حضرت برای ماشین‌ها نیز می‌تواند برای لحظاتی به ترویج این موضوع کمک کند).

۳. تشکیل کارگروه مهدوی

دغدغه‌مندان مسئله یاری حضرت مهدی فرج‌الله‌ تعالیٰ برای رسیدن به ایده‌های نو و ابتکار راهکارهای جدید، لازم است به تشکیل گروهی اقدام نموده، در آن به تبادل نظر بنشینند و به دنبال طرح‌های مهدوی و نحوه اجرای آن در سطح کشور باشند. همچنین شناسایی بسترهای فعالیت، به کارگیری نیروهای نخبه و دل‌سوز، جذب بودجه‌هایی که به هر نحو به این موضوع مربوط می‌شود و....

پنج نفر بودیم، دور هم نشستیم و قرار گذاشتیم از جان و دل
برای امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَبَرَّهُ اللَّهُ تَعَالَى بِرَبِّهِ کار کنیم.

اول کار، طرح خاصی به ذهنمان نمی‌آمد، اما رفته‌رفته
فضای ذهنمان در مسیر مطلوبی قرار گرفت و طرح‌هایی به
ذهنمان رسید که با اجرای آن، از بازخوردهای مثبتش بسیار
خوش حال و در ادامه راه مصمم‌تر شدیم. برای مثال، پارک
شلوغی در نزدیکی محله‌مان بود. قرار شد یک کار مهدوی در
پارک برای کودکان و نوجوانان اجرا کنیم:

- کشیدن نقاشی بالگوهای مهدوی؛
- رنگ‌آمیزی نقاشی‌های مهدوی؛
- ساخت کاردستی برای نوجوانان بالگوگیری از طرح‌های
مهدوی؛
- مهیا کردن فضایی صمیمی برای نوشتن دلنوشته‌های
مهدوی؛
- دعوت از کارشناس برای ارائه بحث و پاسخ به شباهات
درباره امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَبَرَّهُ اللَّهُ تَعَالَى بِرَبِّهِ؛
- فراهم کردن زمینه برای مطالعه یک دقیقه‌ای درباره امام
زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَبَرَّهُ اللَّهُ تَعَالَى بِرَبِّهِ؛
- برگزاری مسابقه طناب‌کشی و مشاعره برای ایجاد نشاط و... .

کارگروه با عضوگیری می‌تواند دیگران را هم به چالش کشد و دغدغه
کارهای مهدوی را به آن‌ها نیز انتقال دهد.

ارتباطگیری با افراد مؤثر در شهر و روستا یا حتی مسئولان شهری برای خطدهی و اجرای امور مهدوی در سطح شهر نیز می‌تواند مؤثر باشد؛ اجرای جشن‌های نیمه شعبان و نهم ربیع در سطح شهر، با استفاده از امکانات شهری و هماهنگ با معاونت فرهنگی شهرداری و... .

۴. تحصیل علوم ناب برای ترویج مهدویت

امام جواد علیه السلام فرمود:

عالی که یتیمان آل محمد علیهم السلام را پرستاری کند، یعنی کسانی را که از امام خود دور افتاده‌اند و حیران مانده‌اند و در دست شیطان اسیر شده‌اند، از حیرت نجات دهد و وسوسه‌های شیطان را از آن‌ها دور کند و دشمنان آن‌ها را با دلیل و برهان مغلوب نماید، فضیلت این نوع از عالمان بر عابدان، بیشتر از فضیلت آسمان و عرش بزمین است.

اگر به برکت عالمانی نبود که در زمان غیبت حضرت حضرت قائم علیه السلام مردم را به سوی آن حضرت دعوت می‌کنند و با دلیل محکم، شباهات ملحدان را دفع می‌نمایند و ضعیفان را از دام شیطان نجات می‌دهند، هر آینه تمام مردم گمراه می‌شدنند.^۱

علمای راستین که به خوبی معارف ناب دینی، به ویژه معارف مهدویت را تحصیل کرده‌اند، به خوبی می‌توانند مسیر هدایت

۱. تفسیر منسوب به امام حسن عسکری علیه السلام، ص ۳۴۴، ح ۲۲۴.

را به روی دیگران باز کنند و این کار، بهترین راه برای یاری امام عصر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ} است.

الآن اگر روحانی‌ای بالخلاص و با سواد بالا به سمت جوانان برود و آن‌ها را به امام عصر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ} - نه به خود - دعوت کند و با معارف ناب، عطش جوانان را فروکش نماید، بهترین یاری را برای امام انجام داده است.

اگر نوجوانان عزیز برای یاری حضرت، به سمت دروس دینی و کسب معارف مهدوی حرکت کرده، عزم خود را جزم نمایند که هیچ دغدغه‌ای جز یاری امام عصر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ} در این مسیر نداشته باشند، علاوه بر یاری حضرت، به خیر دنیا و آخرت هم خواهند رسید.

بگذریم از اینکه دشمنان اسلام از این لباس و روحانیان واقعی و دل‌سوز چه هراسی دارند و تمام تلاش خود را برای تخریب آن‌ها به کار می‌برد.

طلبگی یعنی وقف جوانی و زندگی در مسیر امام زمان^{عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ}؛ یعنی فدای امام شدن و ثانیه‌های زندگی خود را در این مسیر نورانی خرج کردن.

طلاب عزیز باید علاوه بر دروس صرف و نحو و فقه و... به مطالعه مباحث مهدویت پردازند و خود را به سلاح استدلال در دفاع از امام، مسلح کنند.

جامعه شیعی تشنۀ انسان‌های باستعداد و پرتلاضی است که با

تلاش علمی و عملی خود، به ندای «هل من ناصر ینصرنی» امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ لبیک گویند و بدون هیچ ترسی با توکل به خداوند متعال در این مسیر شیرین و پرهیجان قدم بردارند و لباس سربازی حضرت صاحب الامر عَلَيْهِ السَّلَامُ را به تن کنند که چقدر جامعه ما تشنه بهشتی‌ها، مطهری‌ها، مفتح‌ها و... است.

از والدین گرامی هم درخواست می‌کنیم بانگاهی توحیدی بنگرند و رزق و روزی فرزندان را بهانه ممانعت آن عزیزان برای ورود به این عرصه نکنند که خداوند جبار، جبران‌کننده همه نقص‌ها و کاستی‌هاست.

درنهایت به طلب عزیز و دغدغه‌مند این مسیر برای دستیابی به معارف ناب مهدوی، مطالعه سودمند و هدفمند را در زمینه مهدویت سفارش می‌کنیم و سیر مطالعاتی مهدویت را عرضه می‌داریم.

این نکته را لازم است تذکر دهیم که چه بسا افرادی در غیر لباس روحانیت، بیشتر از خیلی‌ها به امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ خدمت کرده‌اند و می‌کنند. حرف ما این است که در این محیط شرایط یاری و خدمت فراهم‌تر است؛ و گرنه یاری حضرت، به لباس و رنگ و لهجه و... نیست. کسانی نیز که شرایط ورود در این عرصه را ندارند، می‌توانند با مطالعه عمیق و هدفمند و یادگیری شیوه‌های انتقال معارف مهدویت، گوی سبقت را از بقیه بربایند؛ که جامعه شیعی ما تشنه افرادی همچون چمران‌ها، آوینی‌ها، احمدی روشن‌ها و تهرانی مقدم‌هاست.

۵. صرف هزینه برای امور مهدوی

福德 را غصب کردند تا بازوی اقتصادی امام جامعه را از کار بیندازند. یکی از مصادیق یاری امام، یاری اقتصادی و کمک مالی است. هر مؤمن منتظر باید بخشی از دارایی خود را برای امام زمانش هدیه کند و براین کار مداومت بورزد. در این عمل شریف، فقیر و ثروتمند یکسان هستند؛ با این تفاوت که ثروتمند تکلیف بیشتری بر عهده دارد.

امام صادق علیه السلام فرمودند: «هر کس یک درهم در راه امام زمان علیه السلام خرج کند، فضیلت آن یک درهم از دو میلیون درهم در کار خیر دیگر بیشتر است».^۱

در راه امام عصر علیه السلام باید تمام دارایی و جان خود را نثار کنیم. حال که این رخصت را به ما داده‌اند، از اختصاص مبلغی برای امور مهدوی دریغ نورزیم که این، خسaran عظیمی خواهد بود.

از طرح‌های جذاب مهدوی، حمایت مالی کنیم. کتاب‌های مهدوی را خریداری و در مدارس، ایستگاه‌های اتوبوس، مترو و... اهدا کنیم.

حتی عقیقه کردن برای سلامتی امام عصر علیه السلام و رساندن گوشت آن به دست فقرا، می‌تواند راه خوبی برای یاری حضرتش باشد.

۱. فروع کافی، ج ۴، ص ۲۶۰.

ابراهیم یکی از یاران امام عسکری علیهم السلام می‌گوید مولایم امام حسن عسکری علیهم السلام برای من نامه‌ای به همراه چهار رأس قوج فرستاد. در نامه نوشته بود: بسم الله الرحمن الرحيم، این چهار قوج را برای فرزندم مهدی عقیقه کن....!

یکی دیگر از بهترین راهکارها برای یاری اقتصادی در زمینه مهدویت، ترویج وقف مهدوی است. وقف یعنی «حبس مال» در جهتی که واقف در نظر دارد و شارع هم آن را تأیید کرده است. امام باقر علیهم السلام فرمود: «خدا رحمت کند بنده‌ای که خود را وقف مکند».^۱

رحمت خداوند تمام زندگی افرادی را که در مسیر امام قرار می‌گیرند، فراگرفته، بهترین‌ها برایشان رقم می‌خورد. هر چند کمی سخت است تمام وجود خویش را وقف امام کنیم، اما می‌شود از ۲۴ ساعت، یک ساعت را وقف حضرت کرد و برای یاری ایشان تلاش کرد.

در وقف مالی هم شاید ما به تنها یی قادر نباشیم حرکت قابل توجهی در این زمینه صورت دهیم، اما می‌توانیم به کمک دیگران بنای وقفی ماندگار را برای امور مهدوی بگذاریم.

موقوفاتی که در جهان اسلام و به خصوص ایران عزیز موجود

۱. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۵.

۲. همان، ج ۵۲، ص ۱۲۶.

است، بیشتر در چند موضوع محدود خلاصه می‌شوند. هرچند در دهه‌های اخیر، شاهد وقف‌های متنوع‌تری بوده‌ایم؛ مانند وقف برای انرژی هسته‌ای، یا سلول‌های بنیادی و... و این خود نوید خوبی است که به روز شدن وقف به مهدویت هم سرایت کند.

اکنون در مسائل دینی، مهدویت و ظهور به روزترین موضوع است. از طرفی وقف مهدویت، وقف همه خوبی‌هاست. وقف برای ترویج فرهنگ ظهور، زمینه را برای رسیدن به همه خیرات و خوبی‌ها فراهم می‌سازد.

در زمینه عاشورا و امام حسین علیه السلام وقف‌های بسیار زیادی را شاهدیم که بسیار هم مناسب است، اما مگر نباید عاشورا به ظهور برسد و مگر پیام عاشورا، مبارزه با ظلم نیست که امام عصر عزیزه اشیف داعیه‌دار این حرکت است. پس بیاییم برای پیام عاشورا هم وقف کنیم که این وقف، خوشحالی و رضایت امام حسین علیه السلام را نیز درپی دارد؛ زیرا وقف مهدوی، وقفی جامع است که تمام وقف‌های دیگر را پوشش می‌دهد. وقف مهدوی هم قرآن و هم اهل‌بیت را دربرمی‌گیرد و هم نزدیک‌تر شدن به اهداف قرآن و اهل‌بیت علیهم السلام است.

وقف، صدقه جاریه‌ای است که باعث مفتح ماندن پرونده واقف تا روز قیامت می‌شود و اگر این وقف، در راستای رسیدن به ظهور باشد که موجب شادی قلب اهل‌بیت علیهم السلام است، بی‌تردید اثر بیشتر و ماندگارتری در پرونده ما خواهد داشت.

یکی دیگر از راه‌هایی که به یاری حضرت می‌انجامد، تولید ثروت

و ایجاد اشتغال است. یهودیان ثروت عمدۀ دنیا را در دست دارند و به راحتی به اهدافشان رسیده و به نوعی سیطره خود را بر دیگران اثبات کرده‌اند.

به هر حال، وجود بازوی اقتصادی نیز در راه قدم برداشتن برای دین و امام ضرورت دارد.

در این راستا، آیت‌الله بهجت فرمودند:

رؤسا و مبلغان مذاهب باطله برای کسانی که داخل دین و مذهب باطل آنان می‌شوند، پول صرف می‌کنند، ولی ما می‌گوییم: داخل شدن در دین حق، پول صرف کردن نمی‌خواهد؛ درحالی که صرف کردن پول برای اینکه افراد ضعیف‌النفس و الایمان و الاعتقاد از دین خارج نشوند و گرگ‌ها آن‌ها را پاره نکنند، اشکال ندارد!

پس شیعه منظر باید در راه تولید و خودکفایی و وابسته نبودن به غرب، تلاش و افراد اشته باشد و بتواند به راحتی ده‌ها خانواده را پوشش دهد و از آن‌ها حمایت کند.

قدرت و ثروت باید در دستان کسانی قرار گیرد که دغدغه‌مند دین داری مردم و در فکریاری امام عصر علیهم السلام و زمینه‌سازی ظهور هستند.

۶. دعا و استغاثه جمعی

اولین کار برای رسیدن به حضرت مهدی ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}، خواستن است. تا نخواهیم، اتفاقی رخ نخواهد داد. دعا همان خواستن است که به زبان آمده است. حال اگر این خواستن عمیق‌تر و جدی‌تر شود، حالت دعا به استغاثه و ضجه نزدیک‌تر شده می‌شود و این خواستن به مرحله اجابت می‌رسد.

وقتی تشنۀ می‌شویم، دنبال آب راه می‌افتیم و درخواست آب در وجودمان پرنگ می‌شود. باید تشنۀ امام شویم تا وجودمان از درخواست امام پر شود. اگر به انسان تشنۀ آب نرسد، تشنگی‌اش بیشتر می‌شود و درخواست‌ها نیز به استغاثه تبدیل می‌گردد. اینکه چه کنیم تشنۀ امام شویم، از بحث ما خارج است، اما دعا را نباید دست‌کم گرفت.

دعا، یاری لسانی امام عصر ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} است که فرمود: «وَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَغْجِيلِ الْفَرَجِ»^۱; بسیار برای فرج، دعا کنید.

این دعا باعث ثبات قدم در مسیر مهدویت و در مرحله بعد، توفیق یاری امام عصر ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} می‌شود.

وَاللَّهِ لَيَغْيِبَنَّ غَيْبَةً لَا يَنْجُو فِيهَا مِنَ الْهَلَكَهِ إِلَّا مَنْ ثَبَّتَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
عَلَى الْقَوْلِ بِإِمَامَتِهِ وَوَفَقَهُ لِدُعَاءِ بِتَغْجِيلِ فَرَجِهِ.^۲

۱. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۰.

۲. کمال الدین، باب ۳۸، ح ۱.

به خدا سوگند! مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ آن گونه نهان خواهد گشت که هیچ کس در زمان غیبت او از گمراهی و هلاکت نجات نخواهد یافت، مگر آنان که خدای عزوجل بر اعتقاد به امامت آن حضرت پایدارشان دارد و در دعا برای تعجیل فرج موفقشان فرماید.

البته همان طور که اشاره شد، این دعا باید به مرحله استغاثه برسد و از طرفی طبق روایات دعای دسته جمعی به احباب نزدیک تر است تا دعای فردی.

تأکید بر استغاثه به این دلیل است که استغاثه، گام‌های انسان را در مسیر یاری، استوارتر می‌کند و بدون شک ما را به مقام یاری امام می‌رساند.

امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: «وَإِنْ أَصْبَحْتُمْ يَوْمًا لَا تَرَوْنَ مِنْهُمْ أَحَدًا فَاسْتَغْيِثُوا بِاللهِ عزوجل... فَإِنَّ أَسْرَعَ مَا يَاتِيكُمُ الْفَرَجُ»^۱ اگر روزی صبح کردید و امامی از آل محمد عَلَيْهِ السَّلَامُ را در میان خود ندیدید، به درگاه خداوند متعال استغاثه کنید... پس چه زود باشد که فرج و گشایش به شمارخ نماید».

کلمه «استغثیوا» به صیغه جمع آمده است و این اهمیت جمعیت را در استغاثه نشان می‌دهد.

جدی گرفتن جلسات استغاثه در محافل عمومی که با ناله و

ضجه و گریه همراه باشد، نقش بسزایی در زمینه‌سازی ظهور و یاری حضرت دارد. از این‌رو، وظیفه دیگر این است که از راه‌های گوناگون، دیگران رانیز به دعا و استغاثه دعوت کنیم تا توجه خاص و مهربانی امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ شامل حال همگان شود.

آیت الله بهجت فرمودند:

چقدر حضرت (امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ) مهربان است به کسانی که اسمش را می‌برند و صدایش می‌زنند و ازا او استغاثه می‌کنند، از پدر و مادر هم به آن‌ها مهربان تراست!

۷. دعوت از دیگران

هر شیعه که نعمت وجود امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ را درک کرده و شیرینی انس و ارتباط با ایشان را چشیده باشد، می‌تواند دیگران را نیز از این نعمت بھرمند سازد و از آن‌ها دعوت به عمل آورد تا برای بھرمندی از عنایات امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ اقداماتی انجام دهند.

این کار زمینه قدرشناسی امت از امام را فراهم آورده، در غربت زدایی از ساحت امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ نقش بسزایی دارد و به نوعی یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ به شمار می‌آید.

البته این دعوت، در مرحله اول شایسته است با عمل صورت بگیرد تا مصدق «**كُوئُوا دُعَاءَ النَّاسِ بِغَيْرِ أَسْنَتِكُمْ**؛ مردم را با غیر

زبان دعوت کنید» باشیم و اطرافیان، آثار انس و ارتباط معنوی با حضرت را در ما مشاهده کنند.

شیعه واقعی، در همه حال، زینت امام خویش است و با اعمال و رفتارش ضمن شاد کردن دل امام، دیگران را نیز مشتاق این مسیر می‌کند.

كُوئُوا لَنَا زَيْنًا وَ لَا شَكُونُوا عَلَيْنَا شَيْنًا!

زینت ما باشید و مایه سرافکندگی مانباشید.

در این صورت، دعوت لسانی ما هم اثربدار بوده، دیگران به خوبی به این راه جذب می‌شوند. با گفتن آثار یاد امام، آثار یاری امام و... می‌توانیم در محافل، نام و یاد حضرت را زنده کنیم و دیگران را مشتاق ایشان بنماییم.

زینت بودن برای صاحب الزمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ با جدیت در درستکاری و پرهیز از رفتارهای زشت و زننده و گناهان حاصل می‌شود. اگر این اعمال زشت از طرف کسانی که خود را محب حضرت می‌دانند سر بزنند، دل آن عزیز آزرده می‌شود و دیگران را به ایشان بی‌رغبت می‌کند.

همه ما می‌توانیم با جدیت در تلاش و ترک گناه و خدمت به همنوع، دل آن بزرگوار را شاد و امام خویش را یاری کنیم.

۸. تجلیل از امام در جامعه

تلاش ما برای تجلیل و بزرگداشت نام امام در جامعه، در یاری امام بسیار مؤثر است. این کار از غربت امام عزیzman می‌کاهد و توجه دیگران را به ایشان بیشتر می‌کند.

احترام به نام ایشان، ایستادن هنگام شنیدن لقب «قائم»، فرستادن صلوات، و بزرگداشت روزهایی که به ایشان منسوب است، همه می‌توانند این تجلیل را محقق کنند.

حجت‌الاسلام والمسلمین حاج آقا قرائتی نقل می‌کردند:

در همایشی که از آیت‌الله صافی گلپایگانی نیز دعوت شده بود، شرکت داشتم. آنچه برایم جالب بود، این بود که این مرجع عظیم‌القدر که در سن پیری به سر می‌بردند و با زانودرد هم دست و پنجه نرم می‌کردند، به زحمت حرکت می‌کردند....

حتی هنگام پخش سرود جمهوری اسلامی ایران، به خاطر درد زانو از جا بلند نشدند، اما زمانی که در آن همایش، مجری نام حضرت مهدی عَلَيْهِ التَّحَمُّلُ را آوردند، ایشان تمام قد ایستادند، در حالی که بقیه حضار نشسته بودند.

و این عمل دوبار اتفاق افتاد و ایشان بار دوم هم تمام قد، قیام کرده، به حضرت احترام گذاشتند.

هدیه دادن به نوزادانی که نام مقدس مهدی یا نرجس و مليکا و حتی سوسن برایشان انتخاب می‌شود، سهم بسزایی در تجلیل و

بزرگداشت اسامی حضرت بقیة الله فَرِجَةُ الشَّرِيفَ دارد.

ای کاش در هر شهری گروهی ایجاد می شد و با تبلیغ این سنت حسن نام نیک و شناسایی این عزیزان، پلاک طلایی به نیت هدیه از طرف امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ به نوزاد و مادرش پیشکش می کرد که این عمل از بُعد تربیتی هم بسیار حائز اهمیت است. تأکید بر نام های نیک از طرف اهل بیت عَلَيْهِ السَّلَامُ و تغییر نام هایی که معنای پسندیده نداشتند از طرف نبی مکرم عَلَيْهِ السَّلَامُ ضرورت این کار را بیشتر نمایان می سازد.

اگر در سطح شهر توانایی نداریم، حداقل در سطح نزدیکان می توانیم این اتفاق را عملی کنیم.

۹. یاری شیعیان

بخشنده از دغدغه های امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ به گرفتاری شیعیان مربوط می شود.

شیعیان، خانواده امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ به شمار می آیند. آن حضرت ایشان را مانند فرزندان خود دوست می دارد و به واسطه گرفتاری آنها اندوهگین می شود. در آموزه های اهل بیت عَلَيْهِ السَّلَامُ، خوش حالی شیعیان، خوش حالی ائمه عَلَيْهِ السَّلَامُ دانسته شده؛ همچنین، دیدار و عیادت از شیعیان و کمک مالی به آنها، به منزله دیدار و کمک به اهل بیت عَلَيْهِ السَّلَامُ شناخته می شود. بنابراین، به نیت یاری امام عصر فرجه الشَّرِيفَ می شود شیعیان را یاری کرد. حتی در خانه می شود به نیت خدمت به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ به پدر و مادر یا همسر، خدمت

نمود.

عارف واصل آقای دولابی می‌فرمود:

زن در خانه به نیت خدمت به امیر مؤمنان علی^ع به
شوهرش خدمت کند و مرد هم به نیت خدمت به حضرت
زهرا^ع به همسرش خدمت کند.

اگر بدانیم که بی محلی به یک شیعه، بی اعتنایی به امام
عصر^ع خواهد بود، هرگز این بی محلی را مرتکب نمی‌شویم.
چه زیبا می‌شود که صاحب خانه با مستأجر از درانصاف وارد شود
و برای خدمت به امام عصر^ع حال او را رعایت کند و اجاره‌بها
را بی حساب و کتاب افزایش ندهد.

کاسبان ما به نیت خدمت به امام، به مسلمانان رحم کرده،
سودهای کلان نگیرند و به حداقل سود اکتفا کنند.

تیزهوشان مدارس به دانش آموزانی که قدرت هوشی بالایی ندارند،
کمک علمی کنند.

همسایه به داد همسایه برسد، طلبکار به بدھکار فرصت دهد و ...
پزشک از بیماران فقیر حق ویزیت دریافت نکند و بیمار را با جمله
«شما مهمان امام زمان^ع هستید» به یاد امام بیندازد.

کارخانه‌دار به کارگران و خانواده‌های ایشان رسیدگی کند و به آن‌ها
سر بزند و به نیت خوش حالی حضرت صاحب الامر^ع به آنان

وام بدهد.

کسانی که از تمکن مالی برخوردارند، شماره کارت چند فقیر واقعی را بگیرند ماهیانه مبلغی به آن‌ها هدیه دهند و پیامک «هدیه مهدوی به حساب شما واریز شد» را برای آن‌ها بفرستند.

حمایت از کودکان کار، بچه‌های یتیم، خانم‌های سرپرست خانواده و... به شکلی که به عزت و احترامشان لطمه وارد نشود، به نیت خوش حالی امام عصر علیهم السلام و ابراز اینکه این کمک‌ها به لطف و عنایت حضرت مهدی علیه السلام است، ما را در مسیر یاری حضرت قرار می‌دهد؛ زیرا گره‌گشایی از شیعیان، لبخند را بر لب‌های حضرت ولی عصر علیه السلام می‌نشاند و چه سعادتمند کسانی که باعث لبخند امامشان می‌شوند.

علی بن یقطین وزیر هارون الرشید بود که با صلاح دید امام کاظم علیه السلام در این منصب ماند تا گره از کار شیعیان باز کند.

روزی به محضر امام کاظم علیه السلام رسید، اما با کمال تعجب، امام اجازه ورود به منزل را به او ندادند. علی مراجعه کرد و فردا دوباره آمد، اما این بار هم خادم امام کاظم علیه السلام از عدم اجازه امام خبر داد.

وقتی از علت جویا شد، امام پیغام دادند که ابراهیم شتربان به در خانه‌ات آمد، به او اذن ورود ندادی. اگر می‌خواهی ملاقات من نصیبت شود، باید ابراهیم را راضی کنی...

علی بن یقطین، وزیر خلیفه عباسی، به در خانه ابراهیم آمد، از

او عذرخواهی کرد، اما باز هم دلش راضی نشد. صورتش را روی زمین گذاشت و با اصرار از ابراهیم خواست تا پا روی صورتش بگذارد. آنقدر اصرار کرد و قسم داد ابراهیم برخلاف میل باطنی اش این کار را انجام داد.

علی بن یقطین پس از این کار به سمت خانه امام بازگشت و این بار امام بالبخند او را پذیرا شد.

ای کاش مسئولان ما هم در فکر لبخند امامشان بودند و شب و روز را در خدمت به مردم عزیزمان به سرمی بردن.

یادی کنیم از شهید رجایی، رئیس جمهور محبوی که برای لبخند امامش، خالصانه به مردم خدمت می‌کرد یا شهید مهدی باکری، شهرداری که خودش بیل را به دست گرفت تا خانه پیژن را از خطر سیل نجات دهد، درحالی که هیچ‌کس او را نمی‌شناخت. بهتر است قلم در این سطور بشکند و ننویسد که در مملکت شیعه، مسئولانی هستند که حقوق نجومی می‌گیرند و فقط به فکر خود و اطرافیانشان هستند. البته هرگز نباید وجود مسئولان مخلص و دغدغه‌مند را نادیده گرفت. هستند کسانی که به دنبال لبخند امام زمانشان، مسیر مسئولیت را طی می‌کنند؛ هرچند تعدادشان کم است، اما هستند.

۱۰. تلاش برای ایجاد شبکه مهدویت در صدا و سیما
ایجاد شبکه رادیویی و در مرحله بعد شبکه تلویزیونی با محوریت مباحث مهدویت، در آشنایی با این موضوع و ترویج آن بسیار

مؤثر است. در مظلومیت امام عصر عَنْكَالِ اللّٰهِ تَعَالٰى فِي الْمُرْجَى همین بس که ما شبکه سرگرمی و بازی داریم، اما شبکه‌ای نداریم که مربوط به حضرت صاحب عَنْكَالِ اللّٰهِ تَعَالٰى فِي الْمُرْجَى باشد، روی سخن من در مرحله اول با مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران است که زمینه را برای ایجاد شبکه‌ای با برنامه‌های جذاب، متنوع و علمی با موضوع مهدویت فراهم کنند؛ ولو با روزی چهار ساعت برنامه، کار را آغاز نمایند و زمینه را برای شبکه‌ای ماهواره‌ای برای شناساندن منجحی شیعه به مردم مستضعف جهان فراهم سازند.

و در مرحله دوم شما عزیزان که باید با مطالبه‌گری، تماس‌های مکرر و درخواست‌های شبانه‌روزی، مسئولان را به ایجاد این شبکه نورانی و مهدوی تشویق کنید.

درنهایت باید تلاش خود را در رسانه‌ای شدن این معارف به اوج رساند. از شبکه ملی گرفته تا شبکه‌های ماهواره‌ای و در مرحله بعد ایجاد کانال‌های مهدوی در فضای مجازی یا حتی شبکه‌های اینترنتی.

هر کسی هر کاری در این فضا از دستش برمی‌آید نباید کوتاهی کند؛ حتی اگر شده شبکه خصوصی ایجاد نماید یا گوشه‌ای از کار را بگیرد.

۱۱. حمایت از اقتشار ضعیف

امام عصر عَنْكَالِ اللّٰهِ تَعَالٰى فِي الْمُرْجَى بیشتر از همه به محرومان و ضعیفان رسیدگی می‌کنند؛ از همین‌رو، کسانی که دنبال یاری کردن حضرت هستند،

باید دنبال طرح و برنامه‌ای برای حمایت از این قشر کم‌توقع و پُرآمید باشند.

برای نمونه:

• پخش غذا با ذکر نام حضرت در میان کارتون خواب‌ها و زنده کردن امید در دل آن‌ها و اینکه امام زمان ع هرگز شمارا فراموش نکرده و نمی‌کند.

• حمایت گروه‌های مهدوی از مادران بارداری که وضعیت اقتصادی خوبی ندارند؛ همچنین، تهیه بسته غذایی برای آن‌ها تا ان شاء الله نسلی قوی برای سربازی امام عصر ع تربیت کنند.

• حمایت مالی و معنوی از دانش‌آموزان مناطق محروم و یادآوری این نکته که با تلاش تحصیلی بالا، ان شاء الله به یاری حضرت بشتابند.

• و...

۱۲. ازدواج و فرزندآوری به نیت...

بدون عِده و عُده، تشکیل لشکر عظیم مهدوی امکان‌پذیر نیست. نقشه دشمن برای ضربه زدن به جمعیت شیعه آشکار است؛ از این‌رو، کوتاهی جوان شیعی در این مسئله، پسندیده نیست که با خیالات موهم و خرابی اوضاع اقتصادی، این امر مقدس را به تأخیر بیندازد.

ایجاد گروه‌هایی برای واسطه‌گری این امر مقدس و مهم نیز ضروری است.

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «هر فردی در ازدواج بین دو نفر اقدام کند تا

این دورا به هم برساند، خداوند در برابر هر قدمی که وی برداشته، ثواب یک سال عبادت به او می دهد».^۱

و در روایت دیگری از امام صادق علیه السلام آمده است: «هر فردی زمینه ازدواج مجردی را فراهم کند، از افرادی است که خداوند در روز قیامت به او نظر لطف می اندازد».^۲

در همین راستا، گروههای فرهنگی باید برای رساندن افراد هم‌فکر و هم‌کفو تلاش وافری صورت دهند تا با زمینه‌سازی برای ازدواج آسان و مورد پسند حضرت بقیة الله عزوجل الله تعالیٰ بدون هرگونه تشریفات و چشم‌وهم چشمی به دنبال نسلی مؤمن و صالح باشند و زمینه را برای تربیت مهدوی و آماده‌سازی افسران حضرت موعود علیه السلام فراهم کنند.

تأخیر در فرزندآوری یا اكتفا کردن به یک یادو فرزند نیز از نقشه‌هایی است که ما را از مقام یاری امام دور می کند.

از والدین عزیز نیز خواهشمندیم در این مسیر وارد شوند و با آسان‌گیری در مقدمات ازدواج، جوانان را به این امر مقدس تشویق کنند.

مهریه بالا و شرط و شروط بی حساب گذاشتن، مورد رضایت و تأیید امام عصر عزوجل الله تعالیٰ نیست و به خوبی می دانیم که مهریه بالا، کسی را خوشبخت نکرده است، بلکه عوامل خوشبختی را در مسائل دیگر باید دنبال نمود.

۱. جامع الاخبار.

۲. الكافی، ج ۵، ص ۳۳۱.

نکته آخر

ما بسیار گذرا به برخی از شیوه‌های یاری امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّهُ اشاره داشتیم و مطمئن هستیم شما عزیزان نورانی، حتماً با صرف وقت و تفکر در مسیر یاری، به شیوه‌ها و راهکارهای دیگری نیز دست خواهید یافت؛ آن‌ها را برای ما ارسال فرماید!